

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextiotredje årgången

17 augusti 2020

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2020/C 271/01 Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning* 1

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2020/C 271/02 Mål C-78/18: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 juni 2020 – Europeiska kommissionen mot Ungern (Fördragsbrott – Upptagande till prövning – Artikel 63 FEUF – Fri rörlighet för kapital – Förekomst av en restriktion – Bevisbörda – Indirekt diskriminering hänförlig till kapitalets ursprung – Artikel 12 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Rätt till föreningsfrihet – Nationell lagstiftning som föreskriver skyldigheter i fråga om registrering, anmälan och offentliggörande jämte sanktionsåtgärder för föreningar som erhåller ekonomiskt stöd från andra medlemsstater eller tredjeländer – Artikel 7 i stadgan om de grundläggande rättigheterna – Rätt till respekt för privatlivet – Artikel 8.1 i stadgan om de grundläggande rättigheterna – Rätt till skydd av personuppgifter – Nationell lagstiftning som ställer krav på offentliggörande av information om personer som ger ekonomiskt stöd till föreningar samt om stödbeloppet – Motivering – Tvingande skäl av allmänintresse – Insyn i finansieringen av föreningar – Artikel 65 FEUF – Allmän ordning – Allmän säkerhet – Bekämpande av penningtvätt, finansiering av terrorism och organiserad brottslighet – Artikel 52.1 i stadgan om de grundläggande rättigheterna) 2

2020/C 271/03	Förenade målen C-262/18 P och C-271/18 P P: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 11 juni 2020 – Europeiska kommissionen mot Dôvera zdravotná poisťovňa a.s., Republiken Slovakien, Union zdravotná poisťovňa a.s. (Överklagande – Statligt stöd – Artikel 107.1 FEUF – System för social trygghet – Sjukförsäkringsorgan – Begreppet företag och begreppet ekonomisk verksamhet – Socialt ändamål – Solidaritetsprincipen – Statlig tillsyn – Samlad bedömning – Möjlighet att vara vinstdrivande – Återstående konkurrens om kvaliteten på och utbudet av sjukförsäkringstjänster) . . .	3
2020/C 271/04	Förenade målen C-276/18: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 18 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungern) – KrakVet Marek Batko sp. K. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Begäran om förhandsavgörande – Gemensamt system för mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 33 – Fastställande av platsen för beskattningsbara transaktioner – Leverans av varor med transport – Leverans av varor som försänts eller transporterats av leverantören eller för dennes räkning – Förordning (EU) nr 904/2010 – Artiklarna 7, 13 och 28–30 – Samarbete mellan medlemsstaterna – Informationsutbyte)	4
2020/C 271/05	Mål C-581/18: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 11 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Frankfurt am Main- Tyskland) – RB mot TÜV Rheinland LGA Products GmbH, Allianz IARD S.A. (Begäran om förhandsavgörande – Unionsrätt – Allmänna principer – Artikel 18 FEUF – Förbudet mot diskriminering på grund av nationalitet – Unionsrättens tillämplighet – Bröstimplantat med säkerhetsbrister – Ansvarförsäkring för tillverkning av medicintekniska produkter – Försäkringsavtal som innebär att försäkringsskyddet begränsas i geografiskt hänseende)	5
2020/C 271/06	Mål C-634/18: Domstolens dom (första avdelningen) av den 11 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Rejonowy w Słupsku – Polen) – brottmål mot JI (Begäran om förhandsavgörande – Straffrättsligt samarbete – Rambeslut 2004/757/RIF – Minimibestämmelser för brottsrekvisit och påföljder för olaglig narkotikahandel – Artikel 2.1 c – Artikel 4.2 a – Rekvisitet ”stor mängd narkotika” – Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Likabehandling – Artiklarna 20 och 21 – Legalitetsprincipen (inget brott eller straff utan lag) – Artikel 49)	5
2020/C 271/07	Mål C-639/18: Domstolens dom (första avdelningen) av den 18 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Kiel – Tyskland) – KH mot Sparkasse Südholstein (Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Distansförsäljning av finansiella tjänster – Direktiv 2002/65/EG – Artikel 1 – Tillämpningsområde – Avtal om finansiella tjänster som omfattar ett inledande avtal om tjänster som följs av på varandra följande transaktioner – Tillämpning av direktiv 2002/65/EG på enbart det första avtalet – Artikel 2 a – Begreppet ”avtal om finansiella tjänster” – Tilläggsavtal avseende ändring av den ursprungligen överenskomna räntesatsen)	6
2020/C 271/08	Mål C-702/18 P: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 18 juni 2020 – Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe ”Primart” Marek Łukasiewicz mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), Bolton Cile España, SA (Överklagande – EU-varumärke – Förordning (EG) nr 207/2009 – Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket PRIMART Marek Łukasiewicz – Det äldre nationella varumärket PRIMA – Artikel 8.1 b – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 76.1 – Omfattning av den prövning som företas av Europeiska unionens tribunal)	6
2020/C 271/09	Mål C-754/18: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 18 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungern) – Ryanair Designated Activity Company mot Országos Rendőr-főkapitányság (Begäran om förhandsavgörande – Unionsmedborgarskap – Direktiv 2004/38/EG – Artiklarna 5, 10 och 20 – Rätten att resa in till en medlemsstat för en unionsmedborgares familjemedlem som är medborgare i tredje land – Bevis på innehav av en sådan rätt – Innehav av ett uppehållskort för en unionsmedborgares familjemedlem – Innehav av ett permanent uppehållskort)	7
2020/C 271/10	Mål C-786/18: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof – Tyskland) – ratiopharm GmbH mot Novartis Consumer Health GmbH (Begäran om förhandsavgörande – Skydd för folkhälsan – Inre marknaden – Humanläkemedel – Direktiv 2001/83/EG – Reklam – Artikel 96 – Utdelning av gratisprover av receptbelagda läkemedel endast till personer som är behöriga att förskriva läkemedel – Ingen rätt till utdelning för apotekare – Ej tillämpligt på utdelning av gratisprover av receptfria läkemedel – Konsekvenser för medlemsstaterna)	8

2020/C 271/11	Mål C-831/18 P: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 18 juni 2020 – Europeiska kommissionen mot RQ (Överklagande – Personalmål – Tjänstemän – Generaldirektören för Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) – Immunitet mot rättsliga förfaranden – Beslut att häva immuniteten – Rättsakt som går någon emot – Rätten till försvar)	8
2020/C 271/12	Mål C-833/18: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 11 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de l'entreprise de Liège – Belgien) – SI, Brompton Bicycle Ltd mot / Chedech/Get2Get (Begäran om förhandsavgörande – Immateriell och industriell äganderätt – Upphovsrätt och närstående rättigheter – Direktiv 2001/29/EG – Artiklarna 2 – 5 – Tillämpningsområde – Bruksföremål – Begreppet verk – Upphovsrättsligt skydd för verk – Villkor – Formen på en produkt är nödvändig för att uppnå ett tekniskt resultat – Hopfällbar cykel.)	9
2020/C 271/13	Mål C-19/19: Domstolens dom (första avdelningen) av den 11 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation – Belgien) – État belge mot Pantochim SA, i likvidation (Begäran om förhandsavgörande – Ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar – Direktiv 76/308/EEG – Artiklarna 6.2 och 10 – Direktiv 2008/55/EG – Artiklarna 6 andra stycket och 10 – Skattefordran från den sökande medlemsstaten som drivs in av den anmodade medlemsstaten – Fordringens ställning – Begreppet förmånsrätt – Kvittning mellan denna fordran och en fordran mot skattemyndigheterna i den anmodade medlemsstaten)	10
2020/C 271/14	Mål C-43/19: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 11 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugal) – Vodafone Portugal – Comunicações Pessoais, SA mot Autoridade Tributária e Aduaneira (Begäran om förhandsavgörande – Mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 2.1 c – Tillämpningsområde – Skattepliktiga transaktioner – Tillhandahållande av tjänster mot ersättning – Gottgörelse som betalas för det fall kunden inte iakttar den minsta avtalade bindningstiden – Kvalificering)	10
2020/C 271/15	Mål C-74/19: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 11 juni 2020 – LE mot Transportes Aéreos Portugueses SA (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa – Juízo Local Cível de Lisboa – Juiz 18 – Portugal) (Begäran om förhandsavgörande – Lufttransport – Förordning (EG) nr 261/2004 – Artikel 5.3 – Artikel 7.1 – Kompensation till passagerare vid nekad ombordstigning och inställd eller kraftigt försenad flygning – Undantag – Begreppet extraordinära omständigheter – ”Störande passagerare” (Unruly passengers) – Möjligheten att åberopa en extraordinär omständighet för en flygning som inte berörts av den omständigheten – Begreppet rimliga åtgärder)	11
2020/C 271/16	Mål C-88/19: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 11 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Judecătoria Zărnești – Rumänien) – Asociația ”Alianța pentru combaterea abuzurilor” mot TM, UN, Asociația DMPA (Begäran om förhandsavgörande – Bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter – Direktiv 92/43/EEG – Artikel 12.1 – Strikt skyddssystem för djurarter – Bilaga IV – Canis lupus (varg) – Artikel 16.1 – Naturligt utbredningsområde – Ett vilt levande exemplar av djurarten canis lupus som fångas in och transporteras – Allmän säkerhet)	12
2020/C 271/17	Mål C-115/19 P: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 11 juni 2020 – China Construction Bank Corp./ Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), Groupement des cartes bancaires (Överklagande – EU-varumärke – Förordning (EG) nr 207/2009 – Invändning – Artikel 8.1 b – Risk för förväxling – Bedömning av likheten mellan de motstående kännetecknen – Bedömning av det äldre varumärkets särskiljningsförmåga)	13
2020/C 271/18	Mål C-142/19 P: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 18 juni 2020 – Dovgan GmbH mot Monolith Frost GmbH och Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) (Överklagande – EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – Ansökan om ogiltighetsförklaring av ordmärket PLOMBIR – Avslag på ansökan om ogiltighetsförklaring – Motiveringsskyldighet – Missuppfattning av omständigheterna och bevisningen)	13

2020/C 271/19	Mål C-146/19: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 11 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovenien) – SCT, d.d, i konkurs mot Republiken Slovenien (Begäran om förhandsavgörande – Beskattning – Mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artiklarna 90 och 273 – Beskattningsunderlag – Nedsättning – Vägran – Utebliven betalning – Beskattningsbar person som inte anmält sin fordran i konkursförandet mot gäldenären – Principerna om skatteneutralitet och proportionalitet – Direkt effekt)	14
2020/C 271/20	Mål C-206/19: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 11 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Administratīvā rajona tiesa – Lettland) – ”KOB” SIA mot Madonas novada pašvaldības Administratīvo aktu strīdu komisija (Begäran om förhandsavgörande – Artiklarna 49 FEUF och 63 FEUF – Etableringsfrihet och fri rörlighet för kapital – Direktiv 2006/123/EG – Förvärv av jordbruksmark i Lettland i syfte att på dessa bedriva jordbruk – Förfarande enligt vilket juridiska personer måste ha ett förhandstillstånd – Särskilda villkor enbart för juridiska personer vars ägare eller företrädare är medborgare i en annan medlemsstat – Krav på bosättning och kunskaper i det officiella språket i Republiken Lettland – Direkt diskriminering på grund av nationalitet)	15
2020/C 271/21	Mål C-219/19: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 11 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italien) – Parsec Fondazione Parco delle Scienze e della Cultura mot Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti och Autorità nazionale anticorruzione (ANAC) (Begäran om förhandsavgörande – Offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster – Direktiv 2014/24/EU – Anbudsförande för upphandling av tjänster – Arkitekt- och ingenjörstjänster – Artiklarna 19.1 och 80.2 – Nationell lagstiftning som begränsar möjligheten att delta till enbart ekonomiska aktörer som bildats i vissa juridiska former) .	15
2020/C 271/22	Mål C-242/19: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 11 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Tribunalul București – Rumänien) – CHEP Equipment Pooling NV mot Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Serviciul Soluționare Contestații, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți (Begäran om förhandsavgörande – Mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 17.2 g – Överföring av lös egendom inom Europeiska unionen för att tillhandahålla tjänster – Artiklarna 170 och 171 – Rätt till återbetalning av mervärdesskatt för beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten – Direktiv 2008/9/EG – Begreppet ”beskattningsbar person som inte är etablerad i den återbetalande medlemsstaten” – Beskattningsbar person som inte är registrerad till mervärdesskatt i den återbetalande medlemsstaten)	16
2020/C 271/23	Mål C-328/19: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 18 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Korkein hallinto-oikeus – Finland) – förfarande som anhängiggjorts av Porin kaupunki (Begäran om förhandsavgörande – Offentlig upphandling – Direktiv 2004/18/EG – Artikel 1.2 a – Offentlig upphandling på området för transporttjänster – Samarbetsavtal mellan kommuner beträffande organisering och tillhandahållande av sociala tjänster och vårdtjänster med stöd av modellen med ”ansvariga kommuner” enligt finländsk rätt – Överföring av organiseringsansvaret för tjänster till en av kommunerna inom det berörda samarbetsområdet – In house-kontrakt – Beslut att utan konkurrensutsättning tilldela ett bolag som är helägt av den ansvariga kommunen kontrakt för transporttjänster)	17
2020/C 271/24	Mål C-340/19: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 18 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Augstākā tiesa (Senāts) – Lettland) – Valsts ieņēmumu dienests mot SIA ”Hydro Energo” (Begäran om förhandsavgörande – Gemensamma tulltaxan – Kombinerade nomenklaturen – Tullklassificering – Tulltaxenummer 7407 – Stång och profiler av koppar – Göt av koppar eller kopparlegering med rektangulär form som har varmvälsats)	18
2020/C 271/25	Mål C-378/19: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 11 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Ústavný súd Slovenskej republiky – Slovakien) – förfarande som anhängiggjorts av Prezident Slovenskej republiky (Begäran om förhandsavgörande – Inre marknaden för el – Direktiv 2009/72/EG – Artikel 35.4 och 35.5 – Tillsynsmyndigheternas oberoende – Nationell lagstiftning som ger regeringen befogenhet att utnämna ordföranden för statens nationella tillsynsmyndighet – Nationella ministeriers deltagande i förfaranden för fastställande av tariffer) . . .	18

2020/C 271/26	Mål C-448/19: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 11 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha – Spanien) – WT mot Subdelegación del Gobierno en Guadalajara (Begäran om förhandsavgörande – Varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning – Direktiv 2003/109/EG – Artikel 12 – Utvisningsbeslut som avser en varaktigt bosatt – Omständigheter som ska beaktas – Nationell rättspraxis – Dessa omständigheter beaktas inte – Förenlighet – Direktiv 2001/40/EG – Ömsesidigt erkännande av beslut om utvisning av tredjelandsmedborgare – Relevans)	19
2020/C 271/27	Mål C-472/19: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 11 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État – Frankrike) – Vert Marine SAS mot Premier ministre, Ministre de l'Économie et des Finances (Begäran om förhandsavgörande – Förfarande för tilldelning av koncessioner – Direktiv 2014/23/EU – Artikel 38.9 – System för korrigerande åtgärder som syftar till att bevisa att en ekonomisk aktör som berörs av skäl för uteslutning har återställt sin tillförlitlighet – Nationell lagstiftning enligt vilken det är förbjudet för ekonomiska aktörer som omfattas av ett tvingande skäl för uteslutning att delta i ett förfarande för tilldelning av koncessioner under fem år – Omöjligt för sådana aktörer att lämna bevis på de korrigerande åtgärder som vidtagits)	20
2020/C 271/28	Mål C-128/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesgericht Klagenfurt (Österrike) den 19 februari 2020 – GSMB Invest GmbH & Co. KG mot Auto Krainer Gesellschaft m.b.H.	21
2020/C 271/29	Mål C-134/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesgericht Eisenstadt (Österrike) den 11 mars 2020 – IR mot Volkswagen AG	21
2020/C 271/30	Mål C-167/20 P: Överklagande ingett den 22 april 2020 av WD av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 12 februari 2020 i mål T-320/18, WD mot EFSA	22
2020/C 271/31	Mål C-188/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Düsseldorf (Tyskland) den 30 april 2020 – JG, som rättsligt företräds av MI och LH, m.fl. mot OP i egenskap av likvidator för Azurair GmbH	23
2020/C 271/32	Mål C-196/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Düsseldorf (Tyskland) den 6 maj 2020 – Eurowings GmbH mot Flightright GmbH	24
2020/C 271/33	Mål C-204/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Hamburg (Tyskland) den 13 maj 2020 – Bayer Intellectual Property GmbH mot kohlpharma GmbH	25
2020/C 271/34	Mål C-228/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Niedersächsischen Finanzgericht (Tyskland) den 2 juni 2020 – I GmbH mot Finanzamt H	26
2020/C 271/35	Mål C-229/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sofiyski rayonen sad (Bulgarien) den 29 maj 2020 – P mot "K" EOOD	27
2020/C 271/36	Mål C-236/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per la Emilia Romagna (Italien) den 4 juni 2020 – PG mot Ministero della Giustizia, CSM – Consiglio Superiore della Magistratura, Presidenza del Consiglio dei Ministri	28
2020/C 271/37	Mål C-243/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Polymeles Protodikeio Athinon (Grekland) den 5 juni 2020 – DP, SG mot Trapeza Peiraios AE	29
2020/C 271/38	Mål C-256/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sofiyski rayonen sad (Bulgarien) den 10 juni 2020 – "Toplofikatsia Sofia" EAD	29
2020/C 271/39	Mål C-260/20 P: Överklagande ingett den 11 juni 2020 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 2 april 2020 i mål T-383/17, Hansol Paper mot kommissionen	30
2020/C 271/40	Mål C-278/20: Talan väckt den 24 juni 2020 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien	31

Tribunalen

2020/C 271/41	Mål T-40/16: Tribunalens dom av den 25 juni 2020 – MU mot parlamentet (Talan om ogiltigförklaring – Artikel 263 FEUF – Interna bestämmelser om praktiktjänstgöring och studiebesök vid Europaparlamentets generalsekretariat – Praktikant med funktionsnedsättning – Ytterligare invaliditetsersättning – Nekat – Villkor för beviljande av tilläggsbeloppet för praktikanter med funktionsnedsättning – Felaktig rättstillämpning)	33
2020/C 271/42	Mål T-511/18: Tribunalens dom av den 25 juni 2020 – XH/kommissionen (Personalmål – Tjänstemän – Befordran – Befordringsförfarandet 2017 – Beslut att inte befordra en tjänsteman – Huruvida en grund som åberopas i ansökan är klar och precis – Regeln om överensstämmelse – Angripande av lagakraftvunna beslut – Upptagande till prövning – Artikel 45 i tjänsteföreskrifterna – Rapport under provanställningen – Provanställningsrapport – Bedömningsrapport – Omständigheter som beaktas vid jämförelsen av kvalifikationer – Huruvida förfarandet gått rätt till – Ansvar – Ideell skada)	33
2020/C 271/43	Mål T-737/18: Tribunalens dom av den 25 juni 2020 – Siberia Oriental mot CPVO (Växtförädlarrätt – Begäran om ändring av datumet för upphörande av gemenskapens växtförädlarrätt för sorten Siberia av arten Lilium L. – Överklagande till växtsortsmyndighetens överklagandenämnd – Avvisning – Motiveringsskyldighet – Artikel 75 i förordning (EG) nr 2100/94 – Ett effektivt domstolsskydd – Artikel 67.1 och artikel 87 i förordning nr 2100/94 – Rättelse av uppenbara fel – Artikel 53.4 i förordning (EG) nr 874/2009)	34
2020/C 271/44	Mål T-114/19: Tribunalens dom av den 25 juni 2020 – Pavel/EUIPO – bugatti (B) (EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-figurmärket B – Det äldre internationella figurmärket b – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001 – Artikel 60.1 a i förordning 2017/1001 – Maktmissbruk – Delvis ogiltigförklaring)	35
2020/C 271/45	Mål T-295/19: Tribunalens dom av den 25 juni 2020 – Klymenko mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder som vidtagits med hänsyn till situationen i Ukraina – Frysning av tillgångar – Förteckning över de personer, enheter och organ som omfattas av frysningen av penningmedel och ekonomiska resurser – Beslut att låta sökandens namn kvarstå i förteckningen – Rådets skyldighet att kontrollera att beslutet av en myndighet i tredjeland har fattats med iakttagande av rätten till försvar och rätten till ett effektivt domstolsskydd)	36
2020/C 271/46	Mål T-550/19: Tribunalens dom av den 25 juni 2020 – Nitto Pharmaceutical Industries mot EUIPO – Chiesi Farmaceutici (NOSTER) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Internationell registrering som designerar Europeiska unionen – Ordmärket NOSTER – Det äldre EU-ordmärket FOSTER – Relativt registreringshinder – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)	36
2020/C 271/47	Mål T-651/19: Tribunalens dom av den 25 juni 2020 – Brands Up mot EUIPO (Credit24) (EU-varumärke – Ansökan om registrering av EU-figurmärket Credit 24 – Absolut registreringshinder – Beskrivande karaktär – Artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001)	37
2020/C 271/48	Mål T-383/19: Tribunalens beslut av den 16 juni 2020 – Walker m.fl. mot parlamentet och rådet (Talan om ogiltigförklaring – Område med frihet, säkerhet och rättvisa – Förenade kungarikets utträde ur unionen – Förordning (EU) 2019/592 om ändring av förordning (EU) 2018/1806 – Befrielse från krav på visum för kortvarigt uppehåll – Förlust av unionsmedborgarskap – Inte individuellt berörd – Avvisning)	38
2020/C 271/49	Mål T-558/19: Tribunalens beslut av den 16 juni 2020 – Luz Saúde mot EUIPO – Clínica La Luz (HOSPITAL DA LUZ LEARNING HEALTH) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket HOSPITAL DA LUZ LEARNING HEALTH – Äldre nationella figurmärket clínica LALUZ – Relativt registreringshinder – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001 – Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund)	38
2020/C 271/50	Mål T-848/19: Talan väckt den 4 juni 2020 – HS mot kommissionen	39
2020/C 271/51	Mål T-347/20: Talan väckt den 29 maj 2020 – Sogia Ellas mot kommissionen	40
2020/C 271/52	Mål T-350/20: Talan väckt den den 9 juni 2020 – Wagenknecht mot kommissionen	41

2020/C 271/53	Mål T-357/20: Överklagande ingett den 7 juni 2020 – Kozhuvchanka uvoz-izvoz Kavadarci mot EUIPO (NASHE MAKEDONSKO PILSNER BEER MACEDONIAN PREMIUM BEER)	42
2020/C 271/54	Mål T-373/20: Överklagande ingett den 15 juni 2020 – Framery mot EUIPO – Smartblock (Flyttbara byggnader)	43
2020/C 271/55	Mål T-380/20: Överklagande ingett den 17 juni 2020 – Tubes Radiatori/EUIPO – Antrax It (Värmeelement)	44
2020/C 271/56	Mål T-382/20: Överklagande ingett den 17 juni 2020 – Lee mot EUIPO (Bordsknivar, gafflar och skedar)	44
2020/C 271/57	Mål T-386/20: Överklagande ingett den 16 juni 2020 – Micron Technology mot EUIPO (INTELLIGENCE, ACCELERATED)	45
2020/C 271/58	Mål T-394/20: Talan väckt den 29 juni 2020 – Hypo Vorarlberg Bank mot SRB	46
2020/C 271/59	Mål T-396/20: Överklagande ingett den 26 juni 2020 – Riviera Airport mot EUIPO – Aéroports de la Côte d'Azur (RIVIERA AIRPORTS)	46
2020/C 271/60	Mål T-398/20: Överklagande ingett den 26 juni 2020 – Riviera-Airport mot EUIPO – Aéroports de la Côte d'Azur (RIVIERA AIRPORT)	47
2020/C 271/61	Mål T-399/20: Överklagande ingett den 26 juni 2020 – Cole Haan mot EUIPO – Samsøe & Samsøe (Ø)	48
2020/C 271/62	Mål T-402/20: Talan väckt den 30 juni 2020 – Zippo Manufacturing m.fl./kommissionen	49
2020/C 271/63	Mål T-405/20: Talan väckt den 2 juli 2020 – DZ Hyp mot SRB	50
2020/C 271/64	Mål T-406/20: Talan väckt den 2 juli 2020 – Landesbank Baden-Württemberg mot SRB	52
2020/C 271/65	Mål T-407/20: Talan väckt den 2 juli 2020 – DVB Bank mot SRB	52
2020/C 271/66	Mål T-410/20: Talan väckt den 3 juli 2020 – DZ Bank mot SRB	53
2020/C 271/67	Mål T-411/20: Talan väckt den 3 juli 2020 – Bayerische Landesbank mot SRB	53
2020/C 271/68	Mål T-412/20: Talan väckt den 3 juli 2020 – Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale mot SRB	54
2020/C 271/69	Mål T-413/20: Talan väckt den 3 juli 2020 – Norddeutsche Landesbank – Girozentrale mot Gemensamma resolutionsnämnden	54
2020/C 271/70	Mål T-527/19: Tribunalens beslut av den 17 juni 2020 – Sánchez Cano mot EUIPO – Grupo Osborne (EL TORO BALLS Fini)	56

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2020/C 271/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 262, 10.8.2020

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 255, 3.8.2020

EUT C 247, 27.7.2020

EUT C 240, 20.7.2020

EUT C 230, 13.7.2020

EUT C 222, 6.7.2020

EUT C 215, 29.6.2020

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 juni 2020 – Europeiska kommissionen mot Ungern(Mål C-78/18) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott – Upptagande till prövning – Artikel 63 FEUF – Fri rörlighet för kapital – Förekomst av en restriktion – Bevisbörda – Indirekt diskriminering hänförlig till kapitalets ursprung – Artikel 12 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Rätt till föreningsfrihet – Nationell lagstiftning som föreskriver skyldigheter i fråga om registrering, anmälan och offentliggörande jämte sanktionsåtgärder för föreningar som erhåller ekonomiskt stöd från andra medlemsstater eller tredjeländer – Artikel 7 i stadgan om de grundläggande rättigheterna – Rätt till respekt för privatlivet – Artikel 8.1 i stadgan om de grundläggande rättigheterna – Rätt till skydd av personuppgifter – Nationell lagstiftning som ställer krav på offentliggörande av information om personer som ger ekonomiskt stöd till föreningar samt om stödbeloppet – Motivering – Tvingande skäl av allmänintresse – Insyn i finansieringen av föreningar – Artikel 65 FEUF – Allmän ordning – Allmän säkerhet – Bekämpande av penningtvätt, finansiering av terrorism och organiserad brottslighet – Artikel 52.1 i stadgan om de grundläggande rättigheterna)

(2020/C 271/02)

Rättegångsspråk: ungerska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis företrädd av V. Di Bucci, L. Havas, L. Malferrari och K. Talabér-Ritz, därefter av V. Di Bucci, L. Havas och L. Malferrari)

Svarande: Ungern (ombud: M.Z. Fehér och G. Koós)

Part som har intervenerat till stöd för sökanden: Konungariket Sverige, (Ombud: A. Falk, C. Meyer-Seitz och H. Shev)

Domslut

- 1) Genom att anta bestämmelserna i a külföldről támogatott szervezetek átláthatóságáról szóló 2017. évi LXXVI. törvény (lag nr LXXVI från år 2017 om insyn i de organisationer som mottar stöd från utlandet) – vilka föreskriver skyldigheter i fråga om registrering, anmälan och offentliggörande för vissa kategorier av civila samhällsorganisationer som direkt eller indirekt åtnjuter utländskt stöd som överstiger en viss nivå och som föreskriver en möjlighet att tillämpa sanktionsåtgärder på organisationer som inte iakttar dessa skyldigheter – har Ungern infört diskriminerande, omotiverade och icke nödvändiga restriktioner mot utländskt stöd som beviljas civila samhällsorganisationer, detta i strid med de skyldigheter som åvilar Ungern enligt artikel 63 FEUF och artiklarna 7, 8 och 12 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- 2) Ungern ska ersätta rättegångskostnaderna.
- 3) Konungariket Sverige ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 211, 18.06.2018.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 11 juni 2020 – Europeiska kommissionen mot Dôvera zdravotná poisťovňa a.s., Republiken Slovakien, Union zdravotná poisťovňa a.s.

(Förenade målen C-262/18 P och C-271/18 P P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Statligt stöd – Artikel 107.1 FEUF – System för social trygghet – Sjukförsäkringsorgan – Begreppet företag och begreppet ekonomisk verksamhet – Socialt ändamål – Solidaritetsprincipen – Statlig tillsyn – Samlad bedömning – Möjlighet att vara vinstdrivande – Återstående konkurrens om kvaliteten på och utbudet av sjukförsäkringstjänster)

(2020/C 271/03)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

(Mål C-262/18)

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: F. Tomat och P.-J. Loewenthal)

Part som intervenerat till stöd för klagandens yrkanden: Republiken Finland (ombud: S. Hartikainen)

Övriga parter i målet: Dôvera zdravotná poisťovňa a.s. (ombud: F. Roscam Abbing, A. Pliego Selie och O.W. Brouwer, advocaten), Republiken Slovakien (ombud: M. Kianička, D. Kaiserová och B. Ricziová), Union zdravotná poisťovňa a.s. (ombud: A.M. ter Haar, A. Kleinhout och J.K. de Pree, advocaten)

(Mål C-271/18)

Klagande: Republiken Slovakien (ombud: M. Kianička, D. Kaiserová och B. Ricziová)

Part som intervenerat till stöd för klagandens yrkanden: Republiken Finland (ombud: S. Hartikainen)

Övriga parter i målet: Dôvera zdravotná poisťovňa a.s. (ombud: F. Roscam Abbing, A. Pliego Selie och O.W. Brouwer, advocaten), Europeiska kommissionen (ombud: F. Tomat och P.-J. Loewenthal), Union zdravotná poisťovňa a.s. (ombud: A. M. ter Haar, A. Kleinhout och J. K. de Pree, advocaten)

Domslut

- 1) Den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 5 februari 2018, Dôvera zdravotná poisťovňa/kommissionen (T-216/15, ej publicerad, EU:T:2018:64) upphävs.
- 2) Den talan som Dôvera zdravotná poisťovňa a.s. väckt i mål T 216/15 ogillas.
- 3) Dôvera zdravotná poisťovňa a.s. ska ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader i målen om överklagande och i förfarandet vid Europeiska unionens tribunal. Dôvera zdravotná poisťovňa a.s. ska bära sina rättegångskostnader i dessa förfaranden. Dôvera zdravotná poisťovňa a.s. ska dessutom ersätta Republiken Slovakiens rättegångskostnader i målen om överklagande.
- 4) Republiken Slovakien ska bära sina rättegångskostnader i förfarandet vid Europeiska unionens tribunal.
- 5) Union zdravotná poisťovňa a.s. ska bära sina rättegångskostnader i förfarandet vid Europeiska unionens tribunal.

6) Republiken Finland ska bära sina rättegångskostnader i målen om överklagande.

(¹) EUT C 231 av den 02.07.2018
EUT C 259 av den 23.07.2018.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 18 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungern) – KrakVet Marek Batko sp. K. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Förenade målen C-276/18) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Gemensamt system för mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 33 – Fastställande av platsen för beskattningsbara transaktioner – Leverans av varor med transport – Leverans av varor som försänts eller transporterats av leverantören eller för dennes räkning – Förordning (EU) nr 904/2010 – Artiklarna 7, 13 och 28–30 – Samarbete mellan medlemsstaterna – Informationsutbyte)

(2020/C 271/04)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: KrakVet Marek Batko sp. K.

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Domslut

- 1) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt samt artiklarna 7, 13 och 28–30 i rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri ska tolkas på så sätt att de inte utgör hinder för att skattemyndigheten i en medlemsstat ensidigt kan besluta att göra en annan bedömning av hur vissa transaktioner ska behandlas i mervärdesskattehänseende än den bedömning som gjorts av skattemyndigheten i en annan medlemsstat och som inneburit att transaktionerna beskattats där.
- 2) Artikel 33 i direktiv 2006/112 ska tolkas på så sätt att varor som säljs av en leverantör etablerad i en medlemsstat till förvärvare bosatta i en annan medlemsstat och som transporteras till dem av ett bolag som rekommenderas av leverantören, men som förvärvarna fritt kan välja att anlita för denna transport, ska anses ha försänts eller transporterats "av leverantören eller för [dennes] räkning" om leverantören har en avgörande roll när det gäller att ta initiativ till samt att organisera de väsentliga skedena av försändelsen eller transporten av varorna, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera mot bakgrund av samtliga omständigheter i det nationella målet.
- 3) Unionsrätten och i synnerhet direktiv 2006/112 ska tolkas på så sätt att transaktioner genom vilka varor som säljs av en leverantör försänds eller transporteras till förvärvarna av ett bolag som leverantören rekommenderar – varvid det å ena sidan finns kopplingar mellan leverantören och det bolaget, i den meningen att leverantören, oberoende av nämnda försändelse eller transport, anlitar bolaget för vissa av sina egna logistikbehov, och det å andra sidan står förvärvarna fritt att anlita ett annat bolag eller själva avhämta varorna – inte ska anses utgöra rättsmissbruk, i den mån dessa omständigheter inte utgör hinder mot bedömningen att leverantören och den av denne rekommenderade transportören är självständiga bolag som för egen räkning bedriver verklig ekonomisk verksamhet och i den mån transaktionerna därigenom inte kan anses utgöra missbruk.

(¹) EUT C 311, 03.09.2018.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 11 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Frankfurt am Main- Tyskland) – RB mot TÜV Rheinland LGA Products GmbH, Allianz IARD S.A.

(Mål C-581/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Unionsrätt – Allmänna principer – Artikel 18 FEUF – Förbudet mot diskriminering på grund av nationalitet – Unionsrättens tillämplighet – Bröstimplantat med säkerhetsbrister – Ansvarsförsäkring för tillverkning av medicintekniska produkter – Försäkringsavtal som innebär att försäkringsskyddet begränsas i geografiskt hänseende)

(2020/C 271/05)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Frankfurt am Main

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: RB

Motparter: TÜV Rheinland LGA Products GmbH, Allianz IARD S.A.

Domslut

Artikel 18 första stycket FEUF ska tolkas på så sätt att den inte ska tillämpas på en klausul, i ett avtal mellan ett försäkringsbolag och en tillverkare av medicintekniska produkter, som begränsar den geografiska omfattningen av försäkringens ansvarsskydd för dessa produkter till skador som uppkommit inom endast en medlemsstats territorium, eftersom en sådan situation, på unionsrättens nuvarande stadium, inte omfattas av unionsrättens tillämpningsområde.

⁽¹⁾ EUT C 427, 26.11.2018.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 11 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Rejonowy w Słupsku – Polen) – brottmål mot JI

(Mål C-634/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Straffrättsligt samarbete – Rambeslut 2004/757/RIF – Minimibestämmelser för brottsrekvisit och påföljder för olaglig narkotikahandel – Artikel 2.1 c – Artikel 4.2 a – Rekvisitet ”stor mängd narkotika” – Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Likabehandling – Artiklarna 20 och 21 – Legalitetsprincipen (inget brott eller straff utan lag) – Artikel 49)

(2020/C 271/06)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Rejonowy w Słupsku

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Ji

i närvaro av: Prokuratura Rejonowa w Słupsku

Domslut

Artikel 4.2 a i rådets rambeslut 2004/757/RIF av den 25 oktober 2004 om minimibestämmelser för brottsrekvisit och påföljder för olaglig narkotikahandel, jämförd med artikel 2.1 c i rambeslutet, samt artiklarna 20, 21 och 49 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska tolkas så, att de inte utgör hinder för att en medlemsstat

kriminaliserar innehav av betydande mängd narkotika eller psykotropa ämnen såväl för egen privat konsumtion som för narkotikahandel, och överlämnar åt nationella domstolar att göra en tolkning från fall till fall av rekvisitet "betydande mängd narkotika eller psykotropa ämnen", förutsatt att den tolkning som görs i rimlig grad kan förutses.

(¹) EUT C 65, 18.2.2019.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 18 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Kiel – Tyskland) – KH mot Sparkasse Südholstein

(Mål C-639/18) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Distansförsäljning av finansiella tjänster – Direktiv 2002/65/EG – Artikel 1 – Tillämpningsområde – Avtal om finansiella tjänster som omfattar ett inledande avtal om tjänster som följs av på varandra följande transaktioner – Tillämpning av direktiv 2002/65/EG på enbart det första avtalet – Artikel 2 a – Begreppet "avtal om finansiella tjänster" – Tilläggsavtal avseende ändring av den ursprungligen överenskomna räntesatsen)

(2020/C 271/07)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Kiel

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: KH

Motpart: Sparkasse Südholstein

Domslut

Artikel 2 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/65/EG av den 23 september 2002 om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter och om ändring av rådets direktiv 90/619/EEG samt direktiven 97/7/EG och 98/27/EG ska tolkas så, att ett tillägg till ett låneavtal inte omfattas av begreppet "avtal om finansiella tjänster", i den mening som avses i denna bestämmelse, när tilläggsavtalet endast innebär en ändring av den ursprungligen överenskomna räntesatsen, utan att förlänga låneavtalets löptid eller ändra dess belopp, och när de ursprungliga villkoren i låneavtalet stipulerade att ett sådant tillägg skulle ingås eller i annat fall att en rörlig ränta skulle tillämpas.

(¹) EUT C 25, 21.01.2019.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 18 juni 2020 – Przewodniczący i Sąd Rejonowy dla M. St. w Warszawie – Produkcyjno-Handlowe "Primart" Marek Łukasiewicz mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), Bolton Cile España, SA

(Mål C-702/18 P) (¹)

(Överklagande – EU-varumärke – Förordning (EG) nr 207/2009 – Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket PRIMART Marek Łukasiewicz – Det äldre nationella varumärket PRIMA – Artikel 8.1 b – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 76.1 – Omfattning av den prövning som företas av Europeiska unionens tribunal)

(2020/C 271/08)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Przewodniczący i Sąd Rejonowy dla M. St. w Warszawie "Primart" Marek Łukasiewicz (ombud: J. Skořuda, radca prawny)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Folliard-Monguiral), Bolton Cile España, SA (ombud: F. Celluprica, F. Fischetti och F. De Bono, avvocati)

Domslut

- 1) Den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 12 september 2018, Primart/EUIPO – Bolton Cile España (PRIMART Marek Łukasiewicz) (T-584/17, ej publicerad, EU:T:2018:530), upphävs.
- 2) Målet återförvisas till Europeiska unionens tribunal.
- 3) Frågan om rättegångskostnader anstår.

(¹) EUT C 82, 4.3.2019.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 18 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungern) – Ryanair Designated Activity Company mot Országos Rendőr-főkapitányság

(Mål C-754/18) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Unionsmedborgarskap – Direktiv 2004/38/EG – Artiklarna 5, 10 och 20 – Rätten att resa in till en medlemsstat för en unionsmedborgares familjemedlem som är medborgare i tredje land – Bevis på innehav av en sådan rätt – Innehav av ett uppehållskort för en unionsmedborgares familjemedlem – Innehav av ett permanent uppehållskort)

(2020/C 271/09)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Ryanair Designated Activity Company

Svarande: Országos Rendőr-főkapitányság

Domslut

- 1) Artikel 5.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG, ska tolkas så, att innehav av ett sådant permanent uppehållskort som avses i artikel 20 i detta direktiv innebär att en person som inte är medborgare i en medlemsstat men som är familjemedlem till en unionsmedborgare och innehar ett sådant uppehållskort, undantas från skyldigheten att erhålla visering för inresa till medlemsstaternas territorium.
- 2) Artikel 5.2 i direktiv 2004/38 ska tolkas så, att innehav av ett sådant permanent uppehållskort som avses i artikel 20 i detta direktiv innebär att en unionsmedborgares familjemedlem, som innehar nämnda dokument, undantas från skyldigheten att erhålla visering när detta uppehållskort har utfärdats av en medlemsstat som inte ingår i Schengenområdet.
- 3) Artikel 20 i direktiv 2004/38 ska tolkas så, att innehav av det uppehållskort som avses i denna artikel ska anses som tillräckligt bevis för att innehavaren av detta uppehållskort har ställning som familjemedlem till en unionsmedborgare, vilket innebär att den berörda personen har rätt att utan ytterligare kontroll eller motivering resa in till en medlemsstats territorium och att denne därmed undantas från skyldigheten att erhålla visering, i enlighet med artikel 5.2 i detta direktiv.

(¹) EUT C 131, 08.04.2019.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof – Tyskland) – ratiopharm GmbH mot Novartis Consumer Health GmbH

(Mål C-786/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Skydd för folkhälsan – Inre marknaden – Humanläkemedel – Direktiv 2001/83/EG – Reklam – Artikel 96 – Utdelning av gratisprover av receptbelagda läkemedel endast till personer som är behöriga att förskriva läkemedel – Ingen rätt till utdelning för apotekare – Ej tillämpligt på utdelning av gratisprover av receptfria läkemedel – Konsekvenser för medlemsstaterna)

(2020/C 271/10)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ratiopharm GmbH

Motpart: Novartis Consumer Health GmbH

Domslut

Artikel 96.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/27/EU av den 31 mars 2004, ska tolkas så, att den inte tillåter att läkemedelsföretag kostnadsfritt delar ut prover av receptbelagda läkemedel till apotekare. Nämnda bestämmelse utgör däremot inte hinder för gratis utdelning till apotekare av prover av receptfria läkemedel.

⁽¹⁾ EUT C 112, 25.3.2019.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 18 juni 2020 – Europeiska kommissionen mot RQ

(Mål C-831/18 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Personalmål – Tjänstemän – Generaldirektören för Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) – Immunitet mot rättsliga förfaranden – Beslut att häva immuniteten – Rättsakt som går någon emot – Rätten till försvar)

(2020/C 271/11)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: J.-P. Keppenne och J. Baquero Cruz)

Övrig part i målet: RO (ombud: advokaten É. Boigelot)

Domslut

1) Den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 24 oktober 2018, RQ/kommissionen (T-29/17, EU:T:2018:717), ogiltigförklaras.

- 2) Den första delen av den femte grunden till stöd för talan vid Europeiska unionens tribunal underkänns.
- 3) Målet återförvisas till Europeiska unionens tribunal för att tribunalen ska pröva den första till och med den fjärde grunden till stöd för talan samt den femte grundens andra och tredje del.
- 4) Frågan om rättegångskostnader anstår.

(¹) EUT C 65, 18.02.2019.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 11 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de l'entreprise de Liège – Belgien) – SI, Brompton Bicycle Ltd mot / Chedech/Get2Get

(Mål C-833/18) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Immateriell och industriell äganderätt – Upphovsrätt och närstående rättigheter – Direktiv 2001/29/EG – Artiklarna 2 – 5 – Tillämpningsområde – Bruksföremål – Begreppet verk – Upphovsrättsligt skydd för verk – Villkor – Formen på en produkt är nödvändig för att uppnå ett tekniskt resultat – Hopfällbar cykel.)

(2020/C 271/12)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de l'entreprise de Liège

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: SI, Brompton Bicycle Ltd

Svarande: Chedech/Get2Get

Domslut

Artiklarna 2–5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället ska tolkas så, att det upphovsrättsliga skydd som föreskrivs i dessa artiklar är tillämpligt på en produkt vars form åtminstone delvis är nödvändig för att uppnå ett tekniskt resultat i de fall då produkten utgör ett originalverk som är resultatet av en intellektuell skapelse, på så sätt att upphovsmannen genom denna form uttrycker sin kreativa förmåga på ett originellt sätt genom att göra fria och kreativa val så att formen återspeglar vederbörandes personlighet, vilket det ankommer på den nationella domstolen att pröva med beaktande av samtliga relevanta omständigheter i det nationella målet.

(¹) EUT C 82, 4.3.2019

Domstolens dom (första avdelningen) av den 11 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation – Belgien) – État belge mot Pantochim SA, i likvidation

(Mål C-19/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar – Direktiv 76/308/EEG – Artiklarna 6.2 och 10 – Direktiv 2008/55/EG – Artiklarna 6 andra stycket och 10 – Skattefordran från den sökande medlemsstaten som drivs in av den anmodade medlemsstaten – Fordringens ställning – Begreppet förmånsrätt – Kvittning mellan denna fordran och en fordran mot skattemyndigheterna i den anmodade medlemsstaten)

(2020/C 271/13)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: État belge

Motpart: Pantochim SA, i likvidation

Domslut

- 1) Artikel 6.2 i rådets direktiv 76/308/EEG av den 15 mars 1976 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar uppkomna till följd av verksamhet som utgör en del av finansieringssystemet för Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket och av jordbruksavgifter och tullar och artikel 6 andra stycket i rådets direktiv 2008/55/EG av den 26 maj 2008 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder ska tolkas så, att den sökande medlemsstatens fordran inte kan likställas med en fordran från den anmodade medlemsstaten och inte heller får ställning som en fordran från den anmodade medlemsstaten.
- 2) Artikel 10 i direktiv 76/308 och artikel 10 i direktiv 2008/55 ska tolkas på följande sätt:
 - Begreppet förmånsrätt som avses i dessa bestämmelser avser varje mekanism som ger företräde till betalning av en fordran vid konkurrerande anspråk.
 - Den möjlighet som den anmodade medlemsstaten har att företa kvittning vid konkurrerande anspråk utgör en förmånsrätt i den mening som avses i dessa bestämmelser, om utnyttjande av den möjligheten ger den medlemsstaten en företrädesrätt eller prioritet vid betalningen av dess fordringar som övriga borgenärer inte har, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

⁽¹⁾ EUT C 103, 18.03.2019.

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 11 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugal) – Vodafone Portugal – Comunicações Pessoais, SA mot Autoridade Tributária e Aduaneira

(Mål C-43/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 2.1 c – Tillämpningsområde – Skattepliktiga transaktioner – Tillhandahållande av tjänster mot ersättning – Gottgörelse som betalas för det fall kunden inte iakttar den minsta avtalade bindningstiden – Kvalificering)

(2020/C 271/14)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Vodafone Portugal – Comunicações Pessoais, SA

Motpart: Autoridade Tributária e Aduaneira

Domslut

Artikel 2.1 c i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att belopp som en näringsidkare uppbär vid förtida uppsägning, av skäl hänförliga till kunden, av ett avtal om tillhandahållande av tjänster, enligt vilket en bindningstid ska iaktas i utbyte mot att kunden beviljas förmånliga affärsvillkor, ska anses utgöra betalning för ett tillhandahållande av en tjänst mot ersättning, i den mening som avses i denna bestämmelse.

(¹) EUT C 139, 15.4.2019.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 11 juni 2020 – LE mot Transportes Aéreos Portugueses SA (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa – Juízo Local Cível de Lisboa – Juiz 18 – Portugal)

(Mål C-74/19) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Lufttransport – Förordning (EG) nr 261/2004 – Artikel 5.3 – Artikel 7.1 – Kompensation till passagerare vid nekad ombordstigning och inställd eller kraftigt försenad flygning – Undantag – Begreppet extraordinära omständigheter – ”Störande passagerare” (Unruly passengers) – Möjligheten att åberopa en extraordinär omständighet för en flygning som inte berörts av den omständigheten – Begreppet rimliga åtgärder)

(2020/C 271/15)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa – Juízo Local Cível de Lisboa – Juiz 18

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: LE

Svarande: Transportes Aéreos Portugueses SA

Domslut

1. Artikel 5.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91, jämförd med skäl 14 i samma förordning, ska tolkas så, att begreppet extraordinär omständighet i den mening som avses i nämnda bestämmelse omfattar en situation i vilken en passagerares störande beteende har motiverat att luftfartygets befälhavare beslutar om omdirigering av flygningen till en annan flygplats än ankomstflygplatsen för att sätta i land passageraren och dennes bagage, om inte det lufttrafikföretag som utför flygningen har bidragit till uppkomsten av detta beteende eller underlåtit att vidta lämpliga åtgärder mot bakgrund av varningstecken på ett sådant beteende, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.
2. Artikel 5.3 i förordning nr 261/2004, jämförd med skäl 14 i samma förordning, ska tolkas så, att det lufttrafikföretag som utför en flygning, i syfte att undgå skyldigheten att betala kompensation till passagerare vid en kraftigt försenad eller inställd flygning, kan åberopa en ”extraordinär omständighet” som har berört en föregående flygning som detta lufttrafikföretag utförde med samma luftfartyg, under förutsättning att det finns ett direkt orsakssamband mellan uppkomsten av denna omständighet och det förhållandet att en senare flygning har försenats eller ställts in. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att med beaktande av bland annat det sätt på vilket det berörda luftfartyget används av det lufttrafikföretag som utför flygningen avgöra huruvida det finns ett sådant orsakssamband.

3. Artikel 5.3 i förordning nr 261/2004, jämförd med skäl 14 i samma förordning, ska tolkas så, att det inte ska anses att ett lufttrafikföretag har vidtagit en sådan "rimlig åtgärd" som befriar företaget från dess skyldighet att betala kompensation enligt artikel 5.1 c och artikel 7.1 i denna förordning om lufttrafikföretaget, på grund av att det luftfartyg som en passagerare transporterats med berörts av en extraordinär omständighet, bokar om denna passagerare på en flygning som utförs av samma lufttrafikföretag varvid passageraren anländer dagen efter den ursprungligen planerade ankomsten, med mindre det saknades varje annan möjlighet till ombokning på en annan direkt eller icke direkt flygning som utförs av lufttrafikföretaget självt eller ett annat lufttrafikföretag och som anländer med mindre försening än det berörda lufttrafikföretagets påföljande flygning, eller med mindre genomförandet av en sådan ombokning skulle ha inneburit orimliga uppoffringar för lufttrafikföretaget med hänsyn till dess kapacitet vid den relevanta tidpunkten, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.

(¹) EUT C 148 av den 29.4.2019 .

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 11 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Judecătoria Zărnești – Rumänien) – Asociația "Alianța pentru combaterea abuzurilor" mot TM, UN, Asociația DMPA

(Mål C-88/19) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter – Direktiv 92/43/EEG – Artikel 12.1 – Strikt skyddssystem för djurarter – Bilaga IV – Canis lupus (varg) – Artikel 16.1 – Naturligt utbredningsområde – Ett vilt levande exemplar av djurarten canis lupus som fångas in och transporteras – Allmän säkerhet)

(2020/C 271/16)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Judecătoria Zărnești

Parter i det nationella målet

Klagande: Asociația "Alianța pentru combaterea abuzurilor"

Motparter: TM, UN, Asociația DMPA

Domslut

Artikel 12.1 a i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, i dess lydelse enligt direktiv 2013/17/EU av den 13 maj 2013, ska tolkas så, att det i denna bestämmelse föreskrivna förbudet är tillämpligt när ett exemplar av en djurart som skyddas enligt bilaga IV till direktivet, såsom varg, fångas och transporteras i utkanten av ett område som bebos av människor eller inne i ett sådant område.

Artikel 16.1 i nämnda direktiv ska tolkas så, att det är förbjudet att under ovan beskrivna omständigheter avsiktligt fånga exemplar av denna djurart, oavsett hur detta görs, för det fall behörig nationell myndighet inte meddelat undantag med stöd av denna bestämmelse.

(¹) EUT C 172, 20.5.2019.

**Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 11 juni 2020 – China Construction Bank Corp./
Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), Groupement des cartes bancaires**

(Mål C-115/19 P) ⁽¹⁾

**(Överklagande – EU-varumärke – Förordning (EG) nr 207/2009 – Invändning – Artikel 8.1 b – Risk för
förväxling – Bedömning av likheten mellan de motstående kännetecknen – Bedömning av det äldre
varumärkets särskiljningsförmåga)**

(2020/C 271/17)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: China Construction Bank Corp. (ombud: A. Carboni och J. Gibbs, Solicitors)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Ivanauskas och D. Botis), Groupement des cartes bancaires (ombud: C. Herissay Ducamp, avocate)

Domslut

- 1) Den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 6 december 2018, China Construction Bank/EUIPO – Groupement des cartes bancaires (CCB) (T-665/17, EU:T:2018:879), upphävs.
- 2) Det beslut som meddelades av första överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 14 juni 2017 (ärende R 2265/2016–1) ogiltigförklaras.
- 3) Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för China Construction Bank Corp. inom ramen för förevarande överklagande och hälften av de rättegångskostnader som uppkommit för det bolaget i förfarandet i första instans.
- 4) Groupement des cartes bancaires ska bära sina rättegångskostnader och ersätta hälften av de rättegångskostnader som uppkommit för China Construction Bank i förfarandet i första instans.

⁽¹⁾ EUT C 213, 24.6.2019

**Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 18 juni 2020 – Dovgan GmbH mot Monolith Frost
GmbH och Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)**

(Mål C-142/19 P) ⁽¹⁾

**(Överklagande – EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – Ansökan om ogiltighetsförklaring av
ordmärket PLOMBIR – Avslag på ansökan om ogiltighetsförklaring – Motiveringsskyldighet –
Missuppfattning av omständigheterna och bevisningen)**

(2020/C 271/18)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Dovgan GmbH (ombud: C. Rohnke, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: Monolith Frost GmbH (ombud: E. Liebich och S. Labesius, Rechtsanwälte) och Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Söder)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Dovgan GmbH ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Monolith Frost GmbH:s rättegångskostnader.
- 3) Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 263, 5.8.2019.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 11 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovenien) – SCT, d.d, i konkurs mot Republiken Slovenien

(Mål C-146/19) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Beskattning – Mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artiklarna 90 och 273 – Beskattningsunderlag – Nedsättning – Vägran – Utebliven betalning – Beskattningsbar person som inte anmält sin fordran i konkursförfarandet mot gäldenären – Principerna om skatteneutralitet och proportionalitet – Direkt effekt)

(2020/C 271/19)

Rättegångsspråk: slovenska

Hänskjutande domstol

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: SCT, d.d, i konkurs

Motpart: Republiken Slovenien

Domslut

- 1) Artiklarna 90.1 och 273 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att de utgör hinder för en lagstiftning i en medlemsstat enligt vilken en beskattningsbar person inte har rätt till nedsättning av den utgående mervärdesskatt som redovisats och som hänför sig till en icke indrivningsbar fordran när den beskattningsbara personen har underlåtit att anmäla denna fordran i ett konkursförfarande som inletts mot dennes gäldenär, trots att den beskattningsbara personen visar att denne inte skulle ha erhållit betalning för nämnda fordran om den hade anmälts.
- 2) Artikel 90.1 i mervärdesskattedirektivet ska tolkas så, att den nationella domstolen, i enlighet med sin skyldighet att vidta alla lämpliga åtgärder för att säkerställa att denna bestämmelse genomförs, ska tolka nationell rätt på ett sätt som är förenligt med denna bestämmelse eller, om en sådan tolkning inte är möjlig, underlåta att tillämpa nationell lagstiftning vars tillämpning skulle leda till ett resultat som strider mot nämnda bestämmelse.

(¹) EUT C 148, 29.04.2019.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 11 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Administratīvā rajona tiesa – Lettland) – "KOB" SIA mot Madonas novada pašvaldības Administratīvo aktu strīdu komisija

(Mål C-206/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Artiklarna 49 FEUF och 63 FEUF – Etableringsfrihet och fri rörlighet för kapital – Direktiv 2006/123/EG – Förvärv av jordbruksmark i Lettland i syfte att på dessa bedriva jordbruk – Förfarande enligt vilket juridiska personer måste ha ett förhandstillstånd – Särskilda villkor enbart för juridiska personer vars ägare eller företrädare är medborgare i en annan medlemsstat – Krav på bosättning och kunskaper i det officiella språket i Republiken Lettland – Direkt diskriminering på grund av nationalitet)

(2020/C 271/20)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Administratīvā rajona tiesa

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: "KOB" SIA

Motpart: Madonas novada pašvaldības Administratīvo aktu strīdu komisija

Domslut

Artiklarna 9, 10 och 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden ska tolkas så, att de utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning enligt vilken rätten för en juridisk person – vars delägare tillsammans företräder mer än hälften av rösterna i denna person och de personer som har rätt att företräda densamma är medborgare i andra medlemsstater – att förvärva jordbruksmark i denna medlemsstat villkoras med att dessa delägare eller företrädare måste uppvisa dels ett intyg om att de registrerats som bosatta i denna medlemsstat, dels en handling som intygar att de har tillräckliga kunskaper i det officiella språket i samma medlemsstat för att kunna föra ett samtal om vardagliga och yrkesrelaterade ämnen.

⁽¹⁾ EUT C 155, 6.5.2019.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 11 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italien) – Parsec Fondazione Parco delle Scienze e della Cultura mot Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti och Autorità nazionale anticorruzione (ANAC)

(Mål C-219/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster – Direktiv 2014/24/EU – Anbuds förfarande för upphandling av tjänster – Arkitekt- och ingenjörstjänster – Artiklarna 19.1 och 80.2 – Nationell lagstiftning som begränsar möjligheten att delta till enbart ekonomiska aktörer som bildats i vissa juridiska former)

(2020/C 271/21)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Parsec Fondazione Parco delle Scienze e della Cultura

Svarande: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti och Autorità nazionale anticorruzione (ANAC)

Domslut

Artiklarna 19.1 och 80.2 jämförda med skäl 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG ska tolkas så, att de utgör hinder för en nationell lagstiftning som utesluter möjligheten för enheter utan vinstsyfte att delta i ett förfarande för offentlig upphandling av ingenjör- och arkitekttjänster, trots att dessa enheter enligt nationell rätt är behöriga att erbjuda sådana tjänster som upphandlingen avser.

(¹) EUT C 206 av den 17.6.2019.

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 11 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Tribunalul București – Rumänien) – CHEP Equipment Pooling NV mot Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Serviciul Soluționare Contestații, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

(Mål C-242/19) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 17.2 g – Överföring av lös egendom inom Europeiska unionen för att tillhandahålla tjänster – Artiklarna 170 och 171 – Rätt till återbetalning av mervärdesskatt för beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten – Direktiv 2008/9/EG – Begreppet ”beskattningsbar person som inte är etablerad i den återbetalande medlemsstaten” – Beskattningsbar person som inte är registrerad till mervärdesskatt i den återbetalande medlemsstaten)

(2020/C 271/22)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul București

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: CHEP Equipment Pooling NV

Motparter: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Serviciul Soluționare Contestații, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

Domslut

1) Artikel 17.2 g i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2008/8/EG av den 12 februari 2008, ska tolkas så, att en beskattningsbar persons överföring av varor från en medlemsstat till den återbetalande medlemsstaten, i syfte att denne ska tillhandahålla tjänster i form av uthyrning av dessa varor i sistnämnda medlemsstat, inte ska likställas med en gemenskapsintern leverans, när bruket av varorna för ett sådant tillhandahållande är tillfälligt och varorna har försänts eller transporterats från den medlemsstat där nämnda beskattningsbara person är etablerad.

- 2) Bestämmelserna i rådets direktiv 2008/9/EG av den 12 februari 2008 om fastställande av närmare regler för återbetalning enligt direktiv 2006/112/EG av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten men i en annan medlemsstat ska tolkas så, att de utgör hinder för en medlemsstat att neka en beskattningsbar person som är etablerad i en annan medlemsstat rätt till återbetalning av mervärdesskatt av det enda skälet att den beskattningsbara personen är eller borde ha varit registrerad till mervärdesskatt i den återbetalande medlemsstaten.

(¹) EUT C 206, 17.06.2019.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 18 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Korkein hallinto-oikeus – Finland) – förfarande som anhängiggjorts av Porin kaupunki

(Mål C-328/19) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Offentlig upphandling – Direktiv 2004/18/EG – Artikel 1.2 a – Offentlig upphandling på området för transporttjänster – Samarbetsavtal mellan kommuner beträffande organisering och tillhandahållande av sociala tjänster och vårdtjänster med stöd av modellen med "ansvariga kommuner" enligt finländsk rätt – Överföring av organiseringsansvaret för tjänster till en av kommunerna inom det berörda samarbetsområdet – In house-kontrakt – Beslut att utan konkurrensutsättning tilldela ett bolag som är helägt av den ansvariga kommunen kontrakt för transporttjänster)

(2020/C 271/23)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Korkein hallinto-oikeus

Parter i det nationella målet

Klagande: Porin kaupunki

i närvaro av: Porin Linjat Oy, Lyttylän Liikenne Oy

Domslut

- 1) Artikel 1.2 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtjänster, varor och tjänster ska tolkas så, att ett avtal genom vilket de kommuner som är parter i avtalet kommer överens om att ge en av dem ansvaret för att organisera vissa tjänster för dessa kommuner, är undantaget från tillämpningsområdet för detta direktiv på grund av att avtalet utgör en överföring av befogenheter, i den mening som avses i artikel 4.2 FEU, såsom den bestämmelsen tolkats i domen av den 21 december 2016, Remondis (C-51/15, EU:C:2016:985).
- 2) Artikel 1.2 a i direktiv 2004/18 ska tolkas så, att ett samarbetsavtal, enligt vilket de kommuner som är parter i detta avtal kommer överens om att till en av dem överföra ansvaret för att organisera vissa tjänster för dessa kommuner, gör att denna kommun, i samband med en tilldelning av kontrakt som sker efter nämnda ansvarsöverföring, kan betraktas som en upphandlande myndighet och ger denna befogenhet att utan föregående konkurrensutsättning lägga ut tillhandahållandet av tjänster som täcker inte bara kommunens egna behov, utan även de behov som finns i de övriga kommuner som också är parter i avtalet, på en in house-enhet, trots att sistnämnda kommuner utan en sådan befogenhetsöverföring skulle ha varit tvungna att själva tillgodose sina behov.

(¹) EUT C 220, 1.7.2019.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 18 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Augstākā tiesa (Senāts) – Lettland) – Valsts ieņēmumu dienests mot SIA "Hydro Energo"

(Mål C-340/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Gemensamma tulltaxan – Kombinerade nomenklaturen – Tullklassificering – Tulltaxenummer 7407 – Stång och profiler av koppar – Göt av koppar eller kopparlegering med rektangulär form som har varmvalsats)

(2020/C 271/24)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Augstākā tiesa (Senāts)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Valsts ieņēmumu dienests

Motpart: SIA "Hydro Energo"

Domslut

Nummer 7407 i Kombinerade nomenklaturen i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EU) nr 1006/2011 av den 27 september 2011, ska tolkas så, att göt av koppar eller kopparlegering med rektangulär form, vars tjocklek överstiger en tiondel av bredden och som har varmvalsats, men som har ett tvärsnitt med porer, hål och ojämna sprickor, kan omfattas av detta nummer.

⁽¹⁾ EUT C 220, 01.07.2019.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 11 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Ústavný súd Slovenskej republiky – Slovakien) – förfarande som anhängiggjorts av Prezident Slovenskej republiky

(Mål C-378/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Inre marknaden för el – Direktiv 2009/72/EG – Artikel 35.4 och 35.5 – Tillsynsmyndigheternas oberoende – Nationell lagstiftning som ger regeringen befogenhet att utnämna ordföranden för statens nationella tillsynsmyndighet – Nationella ministeriers deltagande i förfaranden för fastställande av tariffer)

(2020/C 271/25)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Ústavný súd Slovenskej republiky

Parter i målet vid den nationella domstolen

Prezident Slovenskej republiky

Ytterligare deltagare i rättegången: Národná rada Slovenskej republiky, vláda Slovenskej republiky

Domslut

- 1) Artikel 35.4 och 35.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning enligt vilken denna medlemsstats regering är behörig att utnämna och avsätta ordföranden för den nationella tillsynsmyndigheten, under förutsättning att samtliga krav i dessa bestämmelser är uppfyllda, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.
- 2) Artikel 35.4 och 35.5 i direktiv 2009/72 ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en medlemsstats nationella lagstiftning som, i syfte att säkerställa skyddet för det allmänna samhällsintresset, föreskriver att företrädare för denna stats ministerier ska delta i vissa förfaranden vid den nationella tillsynsmyndigheten avseende fastställande av tariffer, under förutsättning att myndighetens oberoende vid beslutsfattande iaktas, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

(¹) EUT C 238, 15.07.2019.

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 11 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha – Spanien) – WT mot Subdelegación del Gobierno en Guadalajara

(Mål C-448/19) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning – Direktiv 2003/109/EG – Artikel 12 – Utvisningsbeslut som avser en varaktigt bosatt – Omständigheter som ska beaktas – Nationell rättspraxis – Dessa omständigheter beaktas inte – Förenlighet – Direktiv 2001/40/EG – Ömsesidigt erkännande av beslut om utvisning av tredjelandsmedborgare – Relevans)

(2020/C 271/26)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: WT

Motpart: Subdelegación del Gobierno en Guadalajara

Domslut

Artikel 12 i rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning ska tolkas så, att den utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning som – såsom den tolkats i nationell rättspraxis med hänvisning till rådets direktiv 2001/40/EG av den 28 maj 2001 om ömsesidigt erkännande av beslut om avvisning eller utvisning av medborgare i tredje land – föreskriver utvisning av alla tredjelandsmedborgare som innehar ett uppehållstillstånd för varaktigt bosättning och som har begått ett brott som kan leda till fängelse i minst ett år, utan att det är nödvändigt att pröva huruvida denna tredjelandsmedborgare utgör ett reellt och tillräckligt allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller säkerheten eller att beakta hur länge bosättningen i medlemsstaten har varat, den berörda personens ålder, följderna för vederbörande och dennes familjemedlemmar samt banden med bosättningslandet eller avsaknaden av band med ursprungslandet.

(¹) EUT C 328, 30.9.2019.

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 11 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État – Frankrike) – Vert Marine SAS mot Premier ministre, Ministre de l'Économie et des Finances

(Mål C-472/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Förfarande för tilldelning av koncessioner – Direktiv 2014/23/EU – Artikel 38.9 – System för korrigerande åtgärder som syftar till att bevisa att en ekonomisk aktör som berörs av skäl för uteslutning har återställt sin tillförlitlighet – Nationell lagstiftning enligt vilken det är förbjudet för ekonomiska aktörer som omfattas av ett tvingande skäl för uteslutning att delta i ett förfarande för tilldelning av koncessioner under fem år – Omöjligt för sådana aktörer att lämna bevis på de korrigerande åtgärder som vidtagits)

(2020/C 271/27)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Vert Marine SAS

Motparter: Premier ministre, Ministre de l'Économie et des Finances

Domslut

- 1) Artikel 38.9 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 26 februari 2014 om tilldelning av koncessioner ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning som inte ger en ekonomisk aktör, som i en lagkraftvunnen dom dömts för något av de brott som avses i artikel 38.4 i direktivet och som av denna anledning är föremål för ett automatiskt förbud att delta i förfaranden för tilldelning av koncessioner, möjlighet att lägga fram bevis för att denne har vidtagit korrigerande åtgärder som kan bevisa att denne har återställt sin tillförlitlighet.
- 2) Artiklarna 38.9 och 38.10 i direktiv 2014/23 ska tolkas så, att de inte utgör hinder för att prövningen av lämpligheten hos de korrigerande åtgärder som vidtagits av den ekonomiska aktören anförtros de rättsliga myndigheterna, under förutsättning att det nationella system som inrättats för detta ändamål uppfyller samtliga krav som uppställs i artikel 38.9 i direktivet och att det tillämpliga förfarandet är förenligt med de tidsfrister som föreskrivs i förfarandet för tilldelning av koncessioner. Vidare ska artikel 38.9 i direktiv 2014/23 tolkas så, att den inte utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken det är tillåtet för rättsliga myndigheter att befria en person från ett automatiskt förbud att delta i förfaranden för tilldelning av koncessioner till följd av en brottmålsdom, att upphäva ett sådant förbud eller att avlägsna samtliga uppgifter om brottmålsdomen i belastningsregistret, under förutsättning att de rättsliga förfarandena verkligen uppfyller de villkor som uppställs i och det syfte som eftersträvas med detta system och, särskilt, gör det möjligt att, när en ekonomisk aktör önskar delta i ett förfarande för tilldelning av koncessioner, i god tid upphäva förbudet som denne omfattas av, endast med beaktande av lämpligheten hos de korrigerande åtgärder som åberopats av den ekonomiska aktören och som bedömts av den behöriga rättsliga myndigheten i enlighet med de krav som uppställs i denna bestämmelse, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

⁽¹⁾ EUT C 280, 19.08.2019.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesgericht Klagenfurt (Österrike) den 19 februari 2020 – GSMB Invest GmbH & Co. KG mot Auto Krainer Gesellschaft m.b.H.

(Mål C-128/20)

(2020/C 271/28)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesgericht Klagenfurt

Parter i det nationella målet

Kärande: GSMB Invest GmbH & Co. KG

Svarande: Auto Krainer Gesellschaft m.b.H.

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 av den 20 juni 2007 om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 5 och Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon⁽¹⁾ tolkas så, att det inte är tillåtet att installera en anordning på ett fordon i den mening som avses i artikel 1.1 i förordning (EG) nr 715/2007 vilken gör att avgasåterföringsventilen – det vill säga en komponent som kan påverka utsläppen – är konstruerad så att avgasåterföringsstakten (det vill säga andelen av avgaser som återförs) regleras så, att ventilen endast garanterar ett läge med låga utsläpp mellan 15 och 33 grader Celsius och endast under 1 000 meters höjd över havet, men att avgasåterföringen utanför detta temperaturintervall, per intervall av 10 grader Celsius, och från 1 000 meter över havet per intervall av 250 meter, linjärt minskar till 0, vilket således leder till en höjning av NOx-utsläppen över gränsvärdena som föreskrivs i förordning (EG) nr 715/2007?
- 2) Ska uttrycket ”för att skydda motorn mot skador eller olyckor” i artikel 5.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 av den 20 juni 2007 om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 5 och Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon tolkas så, att en avgasstrategi vars främsta syfte är att skona komponenter såsom EGR-ventil, EGR-kylare och dieselpartikelfilter, inte uppfyller kraven för undantag?
- 3) Ska artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 av den 20 juni 2007 om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 5 och Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon tolkas så, att en avgasstrategi som endast garanterar att de utsläpps begränsande anordningarna är fullt funktionsdugliga i en temperaturintervall mellan 15 och 33 grader Celsius och endast under 1 000 meters höjd över havet (så kallat termiskt fönster) och under ett år således till övervägande del inte är fullt funktionsdugliga i Europa, i synnerhet i Österrike, inte uppfyller villkoren i artikel 5.1 – fordonets funktion vid normal användning – och utgör en otillåten manipulationsanordning?

⁽¹⁾ EUT L 171, 2007, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesgericht Eisenstadt (Österrike) den 11 mars 2020 – IR mot Volkswagen AG

(Mål C-134/20)

(2020/C 271/29)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesgericht Eisenstadt

Parter i det nationella målet

Klagande: IR

Motpart: Volkswagen AG

Tolkningsfrågor

- a) Ska artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007⁽¹⁾ av den 20 juni 2007 om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 5 och Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon tolkas så att det inte är tillåtet att installera en anordning på ett fordon i den mening som avses i artikel 1.1 i förordning (EG) nr 715/2007 vilken gör att avgasåterföringsventilen – det vill säga en komponent som kan påverka utsläppen – är konstruerad så att avgasåterföringsstakten, det vill säga andelen av avgaser som återförs, regleras så att ventilen endast garanterar ett läge med låga utsläpp mellan 15 och 33 grader Celsius och endast under 1 000 meters höjd över havet, men att avgasåterföringen utanför detta temperaturintervall, över loppet av 10 grader Celsius, och från 1 000 meter över havet över loppet 250 meter över havet, linjärt minskas till 0, vilket således leder till en höjning av NOx-utsläppen över gränsvärdena som föreskrivs i förordning (EG) nr 715/2007?
- b) Har det betydelse för bedömningen av fråga a) huruvida den fordonsutrustning som anges i nämnda fråga är nödvändig för att skydda motorn mot skador?
- c) Har det vidare betydelse för bedömningen av fråga b) huruvida den del av motorn som ska skyddas mot skador är avgasåterföringsventilen?
- d) Har det betydelse för bedömningen av fråga a) huruvida den fordonsutrustning som anges i nämnda fråga installerades redan vid tillverkningen av fordonet eller huruvida den reglering av avgasåterföringsventilen som beskrivs i fråga a) ska installeras i fordonet i egenskap av en reparation i den mening som avses i artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG⁽²⁾ av den 25 maj 1999 om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier?

⁽¹⁾ EUT L 171, 2007, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 171, 1999, s. 12.

**Överklagande ingett den 22 april 2020 av WD av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen)
meddelade den 12 februari 2020 i mål T-320/18, WD mot EFSA**

(Mål C-167/20 P)

(2020/C 271/30)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: WD (ombud: L. Levi, advokat)

Övrig part i målet: Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 12 februari 2020 i mål T-320/18,
- bifalla klagandens yrkanden i första instans, och således
- ogiltigförklara det beslut som EFSA:s verkställande direktör antog den 14 juli 2017 i egenskap av myndighet med behörighet att sluta anställningsavtal, i vilket klaganden inte förekommer bland de anställda som befordrats vid omplaceringsförfarandet 2017,
- ogiltigförklara det beslut som myndigheten med behörighet att sluta anställningsavtal antog den 9 februari 2018, med avslag på klagandens klagomål av den 10 oktober 2017 mot beslutet av den 14 juli 2017,
- ogiltigförklara det beslut som EFSA:s verkställande direktör antog den 9 augusti 2017 i egenskap av myndighet med behörighet att sluta anställningsavtal, delgivet den 10 augusti 2017, om att klagandens anställningsavtal inte skulle förnyas,

- ogiltigförklara det beslut som myndigheten med behörighet att sluta anställningsavtal antog den 12 mars 2018, med avslag på klagandens klagomål av den 10 november 2017 mot beslutet av den 9 augusti 2017,
- utdöma skadestånd för den skada klaganden lidit, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna avseende förfarandet i första instans och i målet om överklagande.

Grunder och huvudargument

Vad gäller EFSA:s beslut av den 14 juli 2017 att inte omplacera klaganden i lönegrad AST 6 inom ramen för omplaceringsförfarandet 2017, avser den första grunden ett åsidosättande av tillämpliga processuella regler, närmare bestämt reglerna om huruvida grunder kan tas upp till prövning, ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten och att handlingarna i målet missuppfattades. Den andra grunden avser ett åsidosättande av tillämpliga bestämmelser (artikel 54 i anställningsvillkoren för övriga anställa, beslutet av den 22 april 2008, riktlinjerna av den 20 juni 2010), ett åsidosättande av reglerna om bevisupptagning och av motiveringsskyldigheten.

Vad gäller EFSA:s beslut av den 9 augusti 2017 att inte förnya klagandens anställningsavtal, avser den första grunden ett åsidosättande av beslutet av den 8 december 2012. Den andra grunden avser ett åsidosättande av omsorgsskyldigheten och anvisningarna av den 7 mars 2012, samt att handlingarna i målet missuppfattades. Den tredje grunden avser att begreppen "uppenbart oriktig bedömning" och "maktmissbruk" missuppfattades, att handlingarna i målet missuppfattades och ett åsidosättande av reglerna om bevisupptagning.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Düsseldorf (Tyskland) den 30 april 2020 – JG, som rättsligt företräds av MI och LH, m.fl. mot OP i egenskap av likvidator för Azurair GmbH

(Mål C-188/20)

(2020/C 271/31)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Düsseldorf

Parter i det nationella målet

Klagande: JG, LH, MI och NJ, samtliga rättsligt företrädna av MI och LH

Motpart: OP i egenskap av likvidator för Azurair GmbH

Intervenant: alltours flugreisen gmbh

Tolkningsfrågor/Giltighetsfrågor

- 1) Ska en flygpassagerare anses ha en "bekräftad platsreservation" i den mening som avses i artikel 3.2 a i förordning (EG) nr 261/2004⁽¹⁾ av den 11 februari 2004, om vederbörande av ett reseföretag som han eller hon har ett avtal med har fått ett "annat bevis" i den mening som avses i artikel 2 g i förordning nr 261/2004, genom vilket han eller hon lovas transport på en bestämd flygning som är närmare specificerad genom avgångs- och ankomstort, avgångs- och ankomsttid och flygnummer, men reseföretaget inte har gjort någon platsreservation på denna flygning hos det berörda lufttrafikföretaget och fått en bekräftelse från detta?
- 2) Är det tillräckligt för att ett lufttrafikföretag ska anses vara det lufttrafikföretag som utför flygningen i den mening som avses i artikel 2 b i förordning (EG) 261/2004 i förhållande till en passagerare, om passageraren visserligen har ingått ett avtal med en researrangör som har utlovat transport på en specifik flygning som anges med avgångsort, ankomstort, avgångs- och ankomsttid samt flightnummer, men researrangören däremot inte har gjort någon platsreservation för passageraren och det således inte finns något avtal mellan researrangören och lufttrafikföretaget med avseende på denna flygning?

- 3) Kan den "planerade ankomsttiden" [eller den "tidtabellsenliga ankomsttiden"] för en flygning i den mening som avses i artiklarna 2 h och 5.1 c och artikel 7.1 andra meningen och 7.2 i förordning (EG) nr 261/2004, för rätt till kompensation på grund av en inställd flygning eller en kraftig försening vid ankomsten, framgå av ett "annat bevis" som ett reseföretag har utfärdat för en passagerare, eller avgörs detta av biljetten enligt artikel 2 f i förordning (EG) nr 261/2004?
- 4) Är det fråga om en inställd flygning i den mening som avses i artikel 2 l och artikel 5.1 i förordning (EG) nr 261/2004 om lufttrafikföretaget som utför en bokad flygning som ingår i en paketresa tidigare lägger flygningen med minst 2 timmar och 10 minuter samma dag?
- 5) Får det lufttrafikföretag som utför flygningen minska kompensationen som föreskrivs i artikel 7.1 i förordning (EG) nr 261/2004 enligt artikel 7.2 i förordningen, om tidigareläggningen ligger inom de tidsramar som anges i nämnda bestämmelse?
- 6) Utgör ett meddelande före avresa i vilket det anges att flygningen har tidigare lagts ett erbjudande om ombokning i den mening som avses i artikel 5.1 a och artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 261/2004?
- 7) Innebär artikel 14.2 i förordning (EG) nr 261/2004 en skyldighet för det lufttrafikföretag som utför flygningen att informera passageraren om den precisa företagsbeteckning och adress som passageraren ska vända sig till för att kräva in kompensationen, som ska betalas till ett belopp som beror på flygsträckans längd, och i förekommande fall vilka handlingar passageraren ska bifoga sin begäran?

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Düsseldorf (Tyskland) den 6 maj 2020 –
Eurowings GmbH mot Flightright GmbH**

(Mål C-196/20)

(2020/C 271/32)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Düsseldorf

Parter i det nationella målet

Klagande: Eurowings GmbH

Motpart: Flightright GmbH

Tolkningsfrågor

- 1) Ska en flygpassagerare anses ha en "bekräftad platsreservation" i den mening som avses i artikel 3.2 a förordning (EG) nr 261/2004 (¹), om vederbörande av ett reseföretag som han eller hon har ett avtal med har fått ett "annat bevis" i den mening som avses i artikel 2 g i förordning nr 261/2004, genom vilket han eller hon lovas transport på en bestämd flygning som är närmare specificerad genom avgångs- och ankomstort, avgångs- och ankomsttid och flygnummer, men reseföretaget inte har gjort någon platsreservation på denna flygning hos det berörda lufttrafikföretaget och fått en bekräftelse från detta?
- 2) Är det tillräckligt för att ett lufttrafikföretag ska anses vara det lufttrafikföretag som utför flygningen i den mening som avses i artikel 2 b i förordning (EG) 261/2004 i förhållande till en passagerare, om passageraren visserligen har ingått ett avtal med en researrangör som har utlovat transport på en specifik flygning som anges med avgångsort, ankomstort, avgångs- och ankomsttid samt flightnummer, men researrangören däremot inte har gjort någon platsreservation för passageraren och det således inte finns något avtal mellan researrangören och lufttrafikföretaget med avseende på denna flygning?

- 3) Kan den "planerade ankomsttiden" [eller den "tidtabellsenliga ankomsttiden"] för en flygning i den mening som avses i artiklarna 2 h och 5.1 c och artikel 7.1 andra meningen och 7.2 i förordning (EG) nr 261/2004, för rätt till kompensation på grund av en inställd flygning eller en kraftig försening vid ankomsten, framgå av ett "annat bevis" som ett reseföretag har utfärdat för en passagerare, eller avgörs detta av biljetten enligt artikel 2 f i förordning (EG) nr 261/2004?

- (¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Hamburg (Tyskland) den 13 maj 2020 –
Bayer Intellectual Property GmbH mot kohlpharma GmbH**

(Mål C-204/20)

(2020/C 271/33)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Hamburg

Parter i det nationella målet

Klagande: Bayer Intellectual Property GmbH

Motpart: kohlpharma GmbH

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 47a i direktiv 2001/83/EG (¹) tolkas så, att de åtgärder avseende avlägsnande och anbringande av nya säkerhetsdetaljer enligt artikel 54 o i direktiv 2001/83/EG som vid parallellimport av varor utförs av parallellimportören antingen genom *relabelling* (användning av självhäftande etiketter på den ursprungliga sekundärförpackningen) eller genom *reboxing* (tillverkning av en ny sekundärförpackning för läkemedel) ska anses vara likvärdiga, när båda åtgärderna i övrigt uppfyller alla villkor enligt direktiv 2011/62/EU (²) (direktivet om förfalskade läkemedel) och kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/161 (³) och är lika effektiva för att göra det möjligt att kontrollera läkemedels äkthet och identitet samt för att ge bevis för manipulering av läkemedel?
- 2) För det fall fråga 1 besvaras jakande: Kan innehavaren av ett varumärke – mot bakgrund av de nya reglerna om skydd mot förfalskade läkemedel – motsätta sig att en parallellimportör packar om varan i en ny yttre förpackning (*reboxing*), när parallellimportören har möjlighet att utforma en förpackning som får marknadsföras i importmedlemsstaten genom att endast anbringa nya etiketter på den ursprungliga sekundärförpackningen (*relabelling*)?
- 3) För det fall fråga 2 besvaras jakande: Har det någon betydelse om det vid *relabelling* framgår för omsättningskretsen att en säkerhetsdetalj från originalleverantören har skadats, så länge det säkerställs att parallellimportören är ansvarig för skadan och har anbringat en ny säkerhetsdetalj på den ursprungliga sekundärförpackningen? Gör det någon skillnad om spåren av att förpackningen öppnats blir synliga först när sekundärförpackningen för läkemedel öppnas?

- 4) För det fall fråga 2 och/eller 3 besvaras jakande: Ska *reboxing* ändå anses vara objektivt nödvändig, i den mening som avses i de fem villkoren för konsumtion med avseende på ompackning (se [utelämnas] dom av den 11 juli 1996, Bristol-Myers Squibb m.fl., C-427/93, C-429/93 och C-436/93, EU:C:1996:282, punkt 79 och dom av den 26 april 2007, Boehringer Ingelheim m.fl., C-348/04, EU:C:2007:249, punkt 21), om nationella myndigheter i sina gällande riktlinjer för genomförande av bestämmelserna i direktivet om förfalskade läkemedel eller andra motsvarande myndighetsuttalanden tillkännager att det i regel inte godtas att öppnade förpackningar återförsluts eller i vart fall att detta endast godtas i undantagsfall och på stränga villkor?

-
- (¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, 2001, s. 67).
- (²) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/62/EU av den 8 juni 2011 om ändring av direktiv 2001/83/EG om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel vad gäller att förhindra att förfalskade läkemedel kommer in i den lagliga försörjningskedjan (EUT L 174, 2011, s. 74, och rättelse i EUT L 238, 2014, s. 31).
- (³) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/161 av den 2 oktober 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG genom fastställande av närmare bestämmelser om de säkerhetsdetaljer som anges på förpackningar för humanläkemedel (EUT L 32, 2016, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Niedersächsischen Finanzgericht (Tyskland) den 2 juni 2020 – I GmbH mot Finanzamt H

(Mål C-228/20)

(2020/C 271/34)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Niedersächsischen Finanzgericht

Parter i det nationella målet

Klagande: I GmbH

Motpart: Finanzamt H

Tolkningsfrågor

- 1) Är 4 § led 14 b i Umsatzsteuergesetz (mervärdesskattelagen) (nedan kallad UStG) förenlig med artikel 132.1 b i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (¹) (nedan kallat mervärdesskattedirektivet), om sjukhus som inte är offentligrättsliga organ undantas från skatteplikt endast om de har tillstånd enligt 108 § i Sozialgesetzbuch (socialförsäkringslagen) (nedan kallad SGB) V?
- 2) Om fråga 1 besvaras nekande: Under vilka förutsättningar utförs sjukhusvård av privaträttsliga sjukhus "under jämförbara sociala betingelser", i den mening som avses i artikel 132.1 b i mervärdesskattedirektivet, som av offentligrättsliga organ?

(¹) EUT L 347, 2006, s. 1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Sofiyiski rayonen sad (Bulgarien) den 29 maj 2020 –
P mot "K" EOOD**

(Mål C-229/20)

(2020/C 271/35)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Sofiyiski rayonen sad

Parter i det nationella målet

Kärande: P

Svarande: "K" EOOD

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 3 g i direktiv 2008/48/EG⁽¹⁾ tolkas så, att avgifter för kompletterande tjänster som har avtalats i samband med ett konsumentkreditavtal, såsom möjligheten till anstånd och nedsättning av delbetalningarna, utgör en del av den effektiva räntan för krediten?
- 2) Ska artikel 10.2 g i direktiv 2008/48/EG tolkas så, att felaktiga uppgifter om den effektiva räntan i ett kreditavtal mellan en näringsidkare och en konsument ska likställas med en avsaknad av uppgifter om effektiv ränta i kreditavtalet, vilket innebär att den nationella domstolen är skyldig att tillämpa de rättsföljder som föreskrivs i nationell lagstiftning vid en avsaknad av uppgifter om effektiv ränta i ett konsumentkreditavtal?
- 3) Ska artikel 22.4 i direktiv 2008/48/EG tolkas så, att en sanktion som föreskrivs i nationell lagstiftning, vilken innebär att konsumentkreditavtalet blir ogiltigt och att enbart det beviljade kapitalbeloppet ska betalas tillbaka, är proportionerlig om den effektiva räntan inte har angetts exakt i konsumentkreditavtalet?
- 4) Ska artikel 4.1 och 4.2 i direktiv 93/13/EEG⁽²⁾ tolkas så, att de avgifter för ett paket med kompletterande tjänster som föreskrivs i ett särskilt tilläggsavtal till ett konsumentkreditavtal i egenskap av huvudavtal, ska anses utgöra del av avtalets huvudföremål och således inte kan utgöra föremål för oskälighetsbedömningen?
- 5) Oberoende av svaret på fråga 3: Ska artikel 3.1 i direktiv 93/13/EEG, jämförd med punkt 1 o i bilagan till det direktivet, tolkas så, att ett villkor i ett avtal om kompletterande tjänster till ett konsumentkreditavtal är oskäligt om konsumenten enligt avtalet har en teoretisk möjlighet att få anstånd med eller ändra sina betalningar, för vilket denne även måste betala avgifter om denna möjlighet inte utnyttjas?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (EUT L 133, 2008, s. 66, och rättelser i EUT L 207, 2009, s. 14, EUT L 193, 2010, s. 40 och EUT L 234, 2011, s. 46).

⁽²⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 1993, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per la Emilia Romagna (Italien) den 4 juni 2020 – PG mot Ministero della Giustizia, CSM – Consiglio Superiore della Magistratura, Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Mål C-236/20)

(2020/C 271/36)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per la Emilia Romagna

Parter i det nationella målet

Sökande: PG

Svarande: Ministero della Giustizia, CSM – Consiglio Superiore della Magistratura, Presidenza del Consiglio dei Ministri

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör artiklarna 20, 21, 31, 33 e 34 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, direktiv nr 1999/70/EG⁽¹⁾ om ramavtalet om visstidsarbete (klausulerna 2 och 4), direktiv nr 1997/81/EG⁽²⁾ om ramavtalet om deltidsarbete (klausul 4), direktiv nr 2003/88/EG om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (artikel 7), direktiv nr 2000/78/EG⁽³⁾ (artiklarna 1, 2.2 a) om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet, hinder för att tillämpa en nationell lagstiftning, såsom den italienska lagen 374/91 och [följande ändringar] och lagstiftningsdecret 92/2016 såsom dessa genomgående tolkats i rättspraxis, enligt vilka fredsdomare, i sin egenskap av arvoderade domare, inte jämförs med yrkesdomare i fråga om lön, socialförsäkring och pensionsrättigheter utan även är uteslutna från all form av socialt skydd och pension som garanteras en anställd inom den offentliga sektorn?
- 2) Utgör de unionsrättsliga principerna om rättskipningsorgans autonomi och självständighet, i synnerhet artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, hinder mot att tillämpa en nationell lagstiftning, såsom den italienska lagstiftningen, enligt vilken fredsdomare, i sin egenskap av arvoderade domare, inte jämförs med yrkesdomare i fråga om lön, socialförsäkring och pensionsrättigheter utan även är uteslutna från all form av socialt skydd och pension som garanteras en anställd inom den offentliga sektorn?
- 3) Utgör klausul 5 i ramavtalet om visstidsarbete som undertecknades av EFS, UNICE och CEEP den 18 mars 1999 och som bilagts direktiv 1999/70/EG hinder mot att tillämpa en nationell lagstiftning, såsom den italienska lagstiftningen, enligt vilken de tidsbegränsade uppdrag som utförs av fredsdomare, i sin egenskap av arvoderade domare, som ursprungligen fastställts till åtta år (två mandat om vardera fyra år), systematiskt kan förlängas ytterligare en period om fyra år utan att det, som ett alternativ till omvandling av anställningsförhållandet till en visstidsanställning, föreskrivs några effektiva och avskräckande sanktionsåtgärder?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 175, 1999, s. 43).

⁽²⁾ Rådets direktiv 97/81/EG av den 15 december 1997 om ramavtalet om deltidsarbete undertecknat av UNICE, CEEP och EFS – Bilaga: Ramavtal om deltidsarbete (EGT L 14, 1998, s. 9).

⁽³⁾ Rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet (EGT L 303, 2000, s. 16).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Polymeles Protodikeio Athinon (Grekland) den 5 juni 2020 – DP, SG mot Trapeza Peiraios AE

(Mål C-243/20)

(2020/C 271/37)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Polymeles Protodikeio Athinon

Parter i det nationella målet

Kärande: DP, SG

Svarande: Trapeza Peiraios AE

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 8 i direktiv 93/13/EEG,⁽¹⁾ enligt vilken medlemsstaterna får anta strängare bestämmelser för att säkerställa bästa möjliga skydd för konsumenten, tolkas på så sätt att en medlemsstat får låta bli att införliva artikel 1.2 i direktiv 93/13/EEG med sin nationella lagstiftning och tillåta domstolsprövning av villkor som avspeglar bindande författningsföreskrifter eller dispositiva bestämmelser?
- 2) Kan det anses att artikel 1.2 första och andra stycket [andra stycket finns inte i den svenska versionen av direktiv 93/13 – Övers. anm.] i direktiv 93/13/EEG, trots att den inte uttryckligen har införlivats med den grekiska lagstiftningen, ändå har antagits indirekt i överensstämmelse med innehållet i artiklarna 3.1 och 4.1 i direktivet på det sätt som den har införlivats genom bestämmelsen i artikel [2].[6] i lag nr 225[1]/1994?
- 3) Omfattar begreppet oskäligen villkor och deras räckvidd, enligt definitionen av dem i bestämmelserna i artiklarna 3.1 och 4.1 i direktiv 93/13/EEG, undantaget i artikel 1.2 första och andra stycket [andra stycket finns inte i den svenska versionen av direktiv 93/13 – Övers. anm.] i direktivet?
- 4) Kan ett villkor i ett kreditavtal som har ingåtts mellan en konsument och ett kreditinstitut och avspeglar innehållet i en dispositiv bestämmelse i medlemsstaten bli föremål för prövning av huruvida de allmänna avtalsvillkoren är oskäligen enligt bestämmelserna i direktiv 93/13/EEG när detta villkor inte har varit föremål för individuell förhandling?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 1993, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sofiyski rayonen sad (Bulgarien) den 10 juni 2020 – ”Toplofikatsia Sofia” EAD

(Mål C-256/20)

(2020/C 271/38)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Sofiyski rayonen sad

Parter i det nationella målet

Sökande: Toplofikatsia Sofia“ EAD

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 5.1 i förordning (EU) nr 1215/2012⁽¹⁾ av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område jämförd med principen om att den nationella domstolen måste säkerställa processuella rättigheter för ett effektivt skydd av de rättigheter som följer av unionsrätten tolkas så, att en nationell domstol som utreder var gäldenären har sin stadigvarande vistelseort som förutsättning för genomföra ett ensidigt formellt förfarande utan bevisupptagning, såsom betalningsföreläggande, i enlighet med nationell rätt, ska betrakta varje skäligen misstanke om att gäldenären har sin stadigvarande vistelseort i ett annat EU-land som att rättslig grund för att ett betalningsföreläggande kan utfärdas saknas respektive som stöd för att beslutet om betalningsföreläggande saknar laga kraft?
2. Ska artikel 5.1 i förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område jämförd med principen om att den nationella domstolen måste säkerställa processuella rättigheter för ett effektivt skydd av de rättigheter som följer av unionsrätten tolkas så, att en nationell domstol som utfärdar ett betalningsföreläggande mot en viss gäldenär och sedan konstaterar att denna gäldenär i själva verket inte har någon stadigvarande vistelseort i domstolsstaten är skyldig att på eget initiativ ogiltigförklara det utfärdade betalningsförelägandet, om denna omständighet enligt nationell rätt utgör hinder för att ett betalningsföreläggande utfärdas, även om det inte finns någon explicit lagbestämmelse om detta?
3. Om fråga [2] besvaras nekande: Ska de däri angivna bestämmelserna tolkas så, att de innebär att en nationell domstol är skyldig att ogiltigförklara det utfärdade betalningsförelägandet när den har genomfört sin bedömning och med visshet har konstaterat att gäldenären inte har någon stadigvarande vistelseort i det land där den domstol vid vilken talan har väckts, är belägen?

⁽¹⁾ EUT L 351, 2012, s. 1

Överklagande ingett den 11 juni 2020 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 2 april 2020 i mål T-383/17, Hansol Paper mot kommissionen

(Mål C-260/20 P)

(2020/C 271/39)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: J.-F. Brakeland, och A. Demeneix)

Övriga parter i målet: Hansol Paper Co. Ltd, European Thermal Paper Association (ETPA)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen, ogilla talan i första instans och förplikta Hansol Paper Co. Ltd att ersätta rättegångskostnaderna,

eller, i andra hand,

- återförvisa målet till tribunalen för förnyad prövning och låta frågan om rättegångskostnaderna avseende förfarandet i första instans och i målet om överklagande anstå.

Grunder och huvudargument

Genom den överklagade domen ogiltigförklarade tribunalen kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/763 av den 2 maj 2017 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av preliminär tull på import av visst lätt termopapper med ursprung i Republiken Korea ⁽¹⁾, i den del den avser Hansol Paper Co. Ltd.

Till stöd för sitt överklagande har kommissionen anfört tre grunder.

Kommissionen anser att tribunalen

- missuppfattade bevisningen och gjorde en felaktig tolkning av det regelverk som är tillämpligt på de uppgifter som kommissionen får lägga till grund för att konstruera exportpriset enligt artikel 2.9 i grundförordningen ⁽²⁾,
- missuppfattade artikel 2.1 och 2.3 i grundförordningen vid fastställandet av normalvärdet när inhemsk försäljning inte förekommer, och
- missuppfattade artikel 3 i grundförordningen vid fastställandet av prisunderskridandemarginalen vid export till unionen via närstående enheter.

⁽¹⁾ EUT L 114, 2017, s. 3.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 2016, s. 21).

Talan väckt den 24 juni 2020 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien

(Mål C-278/20)

(2020/C 271/40)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: I. Martínez del Peral, J. Baquero Cruz, P.J.O. Van Nuffel)

Svarande: Konungariket Spanien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt effektivitets- och likvärdighetsprinciperna, vilka begränsar den autonomi medlemsstaterna åtnjuter vid fastställande av de materiella och formella villkor som reglerar deras ansvar för skador som orsakats enskilda i strid med unionsrätten genom att anta och vidmakthålla artikel 32.3, 32.6 och artikel 34.1 andra stycket i lag 40/2015 samt artikel 67.1 tredje stycket i lag 39/2015, och
- förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan om fördragsbrott väcks med stöd av artikel 258 FEUF och avser artikel 32.3, 32.6 och artikel 34.1 andra stycket i lag 40/2015 av den 1 oktober 2015 om rättslig reglering av den offentliga sektorn samt artikel 67.1 tredje stycket i lag 39/2015 av den 1 oktober 2015 om ett gemensamt administrativt förfarande för offentliga myndigheter.

Genom de aktuella bestämmelserna har det system som gäller för statens ansvar i egenskap av lagstiftare för åsidosättande av unionsrätten anpassats efter det system som gäller för åsidosättande av den spanska konstitutionen genom lagstiftarens rättsakter, med tillägg av vissa materiella villkor.

Anpassningen av de två systemen till varandra och de processuella krav som de föreskriver medför att det blir omöjligt eller överdrivet svårt att erhålla ersättning för åsidosättande av unionsrätten som kan tillskrivas lagstiftaren, vilket strider mot effektivitetsprincipen.

De materiella villkor som lagts till avseende åsidosättande av unionsrätten utgör vidare ett åsidosättande av likvärdighetsprincipen genom att rätten till ersättning för skador som orsakats av den spanske lagstiftaren i strid med unionsrätten, underställs villkor som är mindre förmånliga än dem som är tillämpliga vid åsidosättande av den spanska konstitutionen.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 25 juni 2020 – MU mot parlamentet

(Mål T-40/16) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring – Artikel 263 FEUF – Interna bestämmelser om praktiktjänstgöring och studiebesök vid Europaparlamentets generalsekretariat – Praktikant med funktionsnedsättning – Ytterligare invaliditetsersättning – Nekat – Villkor för beviljande av tilläggsbeloppet för praktikanter med funktionsnedsättning – Felaktig rättstillämpning)

(2020/C 271/41)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: MU (ombud: A. Bruno)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: J. Van Pottelberge, J. Steele och E. Paladini)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF om ogiltigförklaring av parlamentets beslut av den 11 december 2015 att inte bevilja det tilläggsbelopp för praktikanter med funktionsnedsättning som föreskrivs i artikel 24.9 i de interna bestämmelserna om praktiktjänstgöring och studiebesök vid Europaparlamentets generalsekretariat.

Domslut

- 1) Europaparlamentets beslut av den 11 december 2015 att neka MU rätt till det tilläggsbelopp för praktikanter med funktionsnedsättning som föreskrivs i artikel 24.9 i de interna bestämmelserna om praktiktjänstgöring och studiebesök vid Europaparlamentets generalsekretariat ogiltigförklaras.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Parlamentet ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 312, 16.9.2019.

Tribunalens dom av den 25 juni 2020 – XH/kommissionen

(Mål T-511/18) ⁽¹⁾

(Personalmål – Tjänstemän – Befordran – Befordringsförfarandet 2017 – Beslut att inte befordra en tjänsteman – Huruvida en grund som åberopas i ansökan är klar och precis – Regeln om överensstämmelse – Angripande av lagakraftvunna beslut – Upptagande till prövning – Artikel 45 i tjänsteföreskrifterna – Rapport under provanställningen – Provanställningsrapport – Bedömningsrapport – Omständigheter som beaktas vid jämförelsen av kvalifikationer – Huruvida förfarandet gått rätt till – Ansvar – Ideell skada)

(2020/C 271/42)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: XH (ombud: advokaten E. Auleytner)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Radu Bouyon och L. Vernier)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF dels om ogiltigförklaring av det beslut som offentliggjordes i *Informations administratives* nr 25-2017 av den 13 november 2017 om att inte uppta sökanden i förteckningen över befordrade tjänstemän under befordringsförfarandet 2017 och om ogiltigförklaring av beslut R/96/18 av den 7 juni 2018 om avslag på sökandens klagomål av den 10 februari 2018, dels om ersättning för den skada som sökanden påstår sig ha lidit till följd av dessa beslut,

Domslut

- 1) Beslutet att inte befordra XH till lönegrad AD6 under befordringsförfarandet 2017, vilket följer av att förteckningen över tjänstemän som beordrats till den lönegraden offentliggjordes i *Informations administratives* nr 25-2017 av den 13 november 2017, ogiltigförklaras.
- 2) Europeiska kommissionen förpliktas att betala 2 000 euro till XH som ersättning för den skada hon lidit.
- 3) Talan ogillas i övrigt.
- 4) Kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 131, 8.4.2019

Tribunalens dom av den 25 juni 2020 – Siberia Oriental mot CPVO

(Mål T-737/18) (¹)

(Växtförädlarrätt – Begäran om ändring av datumet för upphörande av gemenskapens växtförädlarrätt för sorten Siberia av arten Lilium L. – Överklagande till växtsortsmyndighetens överklagandenämnd – Avvisning – Motiveringsskyldighet – Artikel 75 i förordning (EG) nr 2100/94 – Ett effektivt domstolskydd – Artikel 67.1 och artikel 87 i förordning nr 2100/94 – Rättelse av uppenbara fel – Artikel 53.4 i förordning (EG) nr 874/2009)

(2020/C 271/43)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Siberia Oriental BV, 't Zand (Nederländerna) (ombud: advokaten T. Overdijk)

Motpart: Gemenskapens växtsortsmyndighet (ombud: M. Ekvad, F. Mattina och O. Lamberti)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av CPVO:s överklagandenämnd den 15 oktober 2018 (ärende A 009/2017) om en begäran om ändring av datumet för upphörande av gemenskapens växtförädlarrätt för sorten Siberia av arten *Lilium L.*

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.

- 2) Siberia Oriental BV ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Gemenskapens växtsortmyndighet (CPVO).

(¹) EUT C 54, 11.2.2019.

Tribunalens dom av den 25 juni 2020 – Pavel/EUIPO – bugatti (B)

(Mål T-114/19) (¹)

(EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-figurmärket B – Det äldre internationella figurmärket b – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001 – Artikel 60.1 a i förordning 2017/1001 – Maktmissbruk – Delvis ogiltigförklaring)

(2020/C 271/44)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Dan-Gabriel Pavel (Oradea, Rumänien) (ombud: advokaten E.-D. Nedelcu)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: M. Capostagno)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: bugatti GmbH (Herford, Tyskland) (ombud: advokaten U. Ulrich)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 14 december 2018 (de förenade ärendena R 49/2018-1 och R 85/2018-1) om ett invändningsförfarande mellan bugatti och Dan-Gabriel Pavel.

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av första överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 14 december 2018 (de förenade ärendena R 49/2018-1 och R 85/2018-1) ogiltigförklaras i den mån det avser varorna "läder och läderimitation; djurhudar och pälskinn" som omfattas av klass 18 i Niceöverenskommelsen om internationell klassificering av varor och tjänster vid varumärkesregistrering av den 15 juni 1957, med ändringar och tillägg.
- 2) Överklagandet ogillas i övrigt.
- 3) Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 213, 24.6.2019.

Tribunalens dom av den 25 juni 2020 – Klymenko mot rådet(Mål T-295/19) ⁽¹⁾

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder som vidtagits med hänsyn till situationen i Ukraina – Frysning av tillgångar – Förteckning över de personer, enheter och organ som omfattas av frysningsen av penningmedel och ekonomiska resurser – Beslut att låta sökandens namn kvarstå i förteckningen – Rådets skyldighet att kontrollera att beslutet av en myndighet i tredjeland har fattats med iakttagande av rätten till försvar och rätten till ett effektivt domstolsskydd)

(2020/C 271/45)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Oleksandr Viktorovytj Klymenko (Moskva, Ryssland) (ombud: advokaten M. Phelippeau)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: A. Vitro et P. Mahnič)

Saken

Talan som väckts med stöd av artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av rådets beslut (Gusp) 2019/354 av den 4 mars 2019 om ändring av beslut 2014/119/Gusp om ändring av beslut 2014/119/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 64, 2019, s. 7) och av rådets genomförandeförordning av den 4 mars 2019 (EU) 2019/352 av den 4 mars 2019 om genomförande av förordning (EU) nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 64, 2019, s. 1), i den del som det genom dessa rättsakter beslutas att sökandens namn ska kvarstå i förteckningen över de personer, enheter och organ på vilka dessa restriktiva åtgärder ska tillämpas.

Domslut

- 1) Rådets beslut (Gusp) 2019/354 av den 4 mars 2019 om ändring av beslut 2014/119/Gusp om ändring av beslut 2014/119/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina och av rådets genomförandeförordning av den 4 mars 2019 (EU) 2019/352 av den 4 mars 2019 om genomförande av förordning (EU) nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina ogiltigförklaras i den del det föreskrivs att Oleksandr Viktorovytj Klymenkos namn ska kvarstå i förteckningen över de personer, enheter och organ på vilka dessa restriktiva åtgärder ska tillämpas.
- 2) Europeiska unionens råd ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 213, 24.6.2019.

Tribunalens dom av den 25 juni 2020 – Nitto Pharmaceutical Industries mot EUIPO – Chiesi Farmaceutici (NOSTER)(Mål T-550/19) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Internationell registrering som designerar Europeiska unionen – Ordmärket NOSTER – Det äldre EU-ordmärket FOSTER – Relativt registreringshinder – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)

(2020/C 271/46)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Nitto Pharmaceutical Industries Ltd (Kyoto, Japan) (ombud: advokaten P. Voutilainen)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: L. Rampini)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Chiesi Farmaceutici SpA (Parma, Italien) (ombud: advokaterna C. de Callataÿ och T. de Haan)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelats av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 13 maj 2019 (ärende R 2279/2018-5), angående ett invändningsförfarande mellan Chiesi Farmaceutici och Nitto Pharmaceutical Industries.

Domslut

- 1) Överklagandet avslås.
- 2) Nitto Pharmaceutical Industries Ltd ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta de rättegångskostnader som Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) och Chiesi Farmaceutici SpA har haft.

⁽¹⁾ EUT C 337, 7.10.2019.

Tribunalens dom av den 25 juni 2020 – Brands Up mot EUIPO (Credit24)

(Mål T-651/19) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Ansökan om registrering av EU-figurmärket Credit 24 – Absolut registreringshinder – Beskrivande karaktär – Artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001)

(2020/C 271/47)

Rättegångsspråk: finska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Brands Up OÜ (Tallinn, Estland) (ombud: advokaten M. Welin)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: V. Ruzek)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPOs andra överklagandenämnd den 16 juli 2019 (ärende R 465/2019-2) angående en ansökan om registrering av figurkännetecknet Credit24 som EU-varumärke.

Avgörande

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Brands UP OÜ ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 399, 25.11.2019.

Tribunalens beslut av den 16 juni 2020 – Walker m.fl. mot parlamentet och rådet(Mål T-383/19) ⁽¹⁾**(Talan om ogiltigförklaring – Område med frihet, säkerhet och rättvisa – Förenade kungarikets utträde ur unionen – Förordning (EU) 2019/592 om ändring av förordning (EU) 2018/1806 – Befrielse från krav på visum för kortvarigt uppehåll – Förlust av unionsmedborgarskap – Inte individuellt berörd – Avvisning)**

(2020/C 271/48)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Hilary Elizabeth Walker (Cadiz, Spanien), Jennifer Ann Cording (Valdagno, Italien), Douglas Edward Watson (Beaumont, Frankrike), Christopher David Randolph (Ballinlassa Belcarra Castlebar, Irland) og Michael Charles Strawson (Serralongue, Frankrike) (ombud: advokaten J. Fouchet)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: D. Warin och R. van de Westelaken) och Europeiska unionens råd (ombud: S. Cholakova och R. Meyer)

Saken

Talan som väckts med stöd av artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/592 av den 10 april 2019 om ändring av förordning (EU) 2018/1806 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav, med avseende på Förenade kungarikets utträde ur unionen (EUT L 103 I, 2019, s. 1)

Avgörande

- 1) Talan avvisas.
- 2) Anledning saknas att ta ställning till de interventionsansökningar som ingetts av Konungariket Spanien och Europeiska kommissionen.
- 3) Hilary Elizabeth Walker, Jennifer Ann Cording, Douglas Edward Watson, Christopher David Randolph och Michael Charles Strawson ska bära sina respektive rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som åsamkats Europaparlamentet och Europeiska unionens råd, inbegripet kostnaderna i förbindelse med förfarandet om uppskov med verkställigheten vid tribunalen, med undantag för kostnaderna för interventionsansökningarna.
- 4) Hilary Elizabeth Walker, Jennifer Ann Cording, Douglas Edward Watson, Christopher David Randolph och Michael Charles Strawson, parlamentet, rådet, Konungariket Spanien och kommissionen ska bära sina respektive kostnader för interventionsansökningarna.

⁽¹⁾ EUT C 270 av den 12.8.2019

Tribunalens beslut av den 16 juni 2020 – Luz Saúde mot EUIPO – Clínica La Luz (HOSPITAL DA LUZ LEARNING HEALTH)(Mål T-558/19) ⁽¹⁾**(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket HOSPITAL DA LUZ LEARNING HEALTH – Äldre nationella figurmärket clínica LALUZ – Relativt registreringshinder – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001 – Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund)**

(2020/C 271/49)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Luz Saúde, SA (Lisbonne, Portugal) (ombud: advokaten G. Moreira Rato)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud J. Ivanauskas)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Clínica La Luz, SL (Madrid, Spanien) (ombud: advokaten I. Temiño Cenicerós)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 1 juli 2019 (ärende R 2239/2018-4) om ett invändningsförfarande mellan Clínica La Luz och Luz Saúde.

Avgörande

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Luz Saúde, SA ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 319, 23.9.2019.

Talan väckt den 4 juni 2020 – HS mot kommissionen

(Mål T-848/19)

(2020/C 271/50)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: HS (ombud: advokaterna L. Levi och A. Champetier)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslutet av den 12 mars 2019 att säga upp sökanden vid utgången av provanställningsperioden,
- i den utsträckning det behövs, ogiltigförklara beslutet av den 10 oktober 2019 om avslag på sökandens klagomål,
- ersätta sökanden för den ideella skada som vederbörande lidit, vilken i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex aequo et bono*) kan uppskattas till 15 000 euro,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen till följd av diskriminering på grund av funktionsnedsättning, åsidosättande av skyldigheten att vidta rimliga anpassningsåtgärder, åsidosättande av artikel 21 i stadgan, åsidosättande av Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, åsidosättande av artikel 1 d i tjänsteföreskrifterna och åsidosättande av omsorgsplikten.
2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 34 i tjänsteföreskrifterna, åsidosättande av de principer som är särskilt tillämpliga på provanställningsperioden, avsaknad av vägledning och osäkerhet om målsättningar, åsidosättande av rätten att yttra sig och uppenbart oriktig bedömning.

3. Beträffande yrkandet om ersättning har sökanden redogjort för svarandens vållande, den skada som lidits och orsakssambandet mellan vållandet och skadan.

Talan väckt den 29 maj 2020 – Sogia Ellas mot kommissionen

(Mål T-347/20)

(2020/C 271/51)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Sogia Ellas AE (Aten, Grekland) (ombud: advokaterna P. Bernitsas, M. Androulakaki, A. Patsalia och E. Kalogiannis)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- Fastställa att talan kan upptas till prövning.
- Ogiltigförklara beslutet i dess helhet, alternativt i den del som berör sökanden. (1)
- I andra hand ogiltigförklara artikel 2 i beslutet, i den del det förordnas om återkrav av de omtvistade stödbeloppen i dess helhet eller, alternativt i den del sökanden berörs.
- Förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har gjort en felaktig tolkning och bristande motivering avseende huruvida det föreligger stöd: kriterierna om en ekonomisk fördel, selektivitet och snedvridning av konkurrensen är inte uppfyllda.
2. Andra grunden: De omtvistade åtgärderna utgör stöd som är förenliga med den inre marknaden enligt artikel 107.2 b FEUF.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av principerna om god förvaltning, om rätten att yttra sig och motivering av beslutet, samt åsidosättande av artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 4.1 i förordning (EG) 1999/659 (2) och artikel 16.1 i förordning (EG) 2015/1589 (3). Beslutet har vidare antagits i strid med rättssäkerhetsprincipen och principen om berättigade förväntningar.
5. Femte grunden: Beslutet antagits i strid med proportionalitetsprincipen.

(1) Kommissionens beslut (EU) 2020/394 av den 7 oktober 2019 om åtgärderna SA.39119 (2016/C) (f.d. 2015/NN) (f.d. 2014/CP) som genomförts av Republiken Grekland i form av räntesubventioner och garantier i samband med 2007 års bränder [delgivet med nr C(2019) 7094] (EUT L 76, 2020, s. 4)

(2) Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, 1999, s. 1).

(3) Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9).

Talan väckt den 9 juni 2020 – Wagenknecht mot kommissionen**(Mål T-350/20)**

(2020/C 271/52)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Sökande:* Lukáš Wagenknecht (Pardubice, Republiken Tjeckien) (ombud: advokaten A. Dolejská)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att kommissionen i strid med artikel 325.1 och artikel 319.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF) och artikel 61.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁾ underlät att vidta en bindande och avskräckande åtgärd i syfte att förebygga eller beivra en intressekonflikt hos Republiken Tjeckiens premiärminister Andrej Babiš, eftersom kommissionen inte vidtog en bindande åtgärd som:
 - hindrar ledamöter av kommissionen, i synnerhet kommissionens ordförande, från att möta och diskutera ämnen med Republiken Tjeckiens premiärminister Andrej Babiš, som avser den fleråriga budgetramen (FFR) för åren 2021-2027 och unionens allmänna budget, och
 - inställde utbetalningar av direkt jordbruksstöd från EU:s budget till vissa bolag som Republiken Tjeckiens premiärminister Andrej Babiš kontrollerar eller i praktiken äger.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan anför sökanden fem grunder.

1. Försrta grunden avser att sökanden i skrivelse av den 30. januar 2020 tillställde Europeiska kommissionen en anmodan om att vidta åtgärder enligt artikel 265 FEUF, men att kommissionen i sitt svar inte prövade sökandens anmodan i sak utan gav honom ett svar som avsåg något helt annat.
 - Kommissionen mottog från sökanden en anmodan om att vidta åtgärder och även om kommissionen besvarade denna anmodan tog den i svaret inte ställning till sökandens anmodan att den skulle undvika möten och diskussioner med den tjeckiske premiärministern om FFR 2021-2027 och kommissionen inställde inte heller utbetalningarna av direkt jordbruksstöd från unionens budget till vissa bolag som nämnda premiärminister kontrollerar eller i praktiken äger. I stället för att reagera på den rättsstridiga utbetalningen av direkt jordbruksstöd till dessa bolag lämnade kommissionen upplysningar om inställda utbetalningar från de europeiska struktur- och investeringsfonderna och Fonden för utveckling av jordbruksområden till ett av dessa bolag som är en annan fråga än den som omfattades av sökandens anmodan om att vidta åtgärder. Kommissionen bevarade inte i någon del sökandens anmodan om att kommissionärerna skulle avstå från att delta i möten och delta i diskussioner om FFR 2021-2027 med Andrej Babiš.
2. Andra grunden avser att sökanden är direkt berörd av Europeiska kommissionens passivitet, eftersom: (i) det inte är nödvändigt att anta ytterligare rättsakter för att hindra en kommissionsledamot, nämligen kommissionens ordförande, från att möta och diskutera FFR 2021-2027 med den tjeckiske premiärministern och (ii) sökandens rättställning har påverkats, eftersom han är ledamot av senaten i Republiken Tjeckiens parlament och som medlem i ett särskilt utskott i senaten – som har inrättats för att undersöka premiärministerns intressekonflikt och i förhållande till vilket kommissionen medvetet undanhöll handlingar för att hindra undersökningen – har han till uppgift att göra denna undersökning.

3. Tredje grunden avser att sökanden är direkt berörd av kommissionens passivitet beträffande intressekonflikten hos Republiken Tjeckiens premiärminister Andrej Babiš och att hans talerätt kan härledas ur följande omständigheter: (i) sökandens grundlagsstadgade skyldighet att kontrollera att EU-rättsakter har antagits på ett korrekt sätt, inbegripet unionens budget (FFR 2021-2027), (ii) sökandens grundlagsstadgade skyldighet att kontrollera den tjeckiske premiärministern när han deltar i möten med kommissionärer, inbegripet skyldigheten att utöva sitt uppdrag som medlem av det särskilda utskottet i senaten, (iii) den omständigheten att sökanden valdes in i Republiken Tjeckiens senat år 2018 och hans aktiva opposition till "ANO"-partiet, som kontrolleras av premiärministern och (iv) den omständigheten att sökanden har mottagit motsvarande dödshot som ledamöter i Europaparlamentets budgetkontrollskott (CONT) mottog i februari 2020, eftersom såväl sökanden som sistnämnda utskott försöker att motverka intressekonflikten hos Andrej Babiš.
4. Fjärde grunden avser att det skulle innebära nekad tillgång till domstolsprövning om en ledamot av ett nationellt parlament i en medlemsstat inte skulle ha talerätt. Sökanden skulle därmed hindras från att utöva en indirekt kontroll av kommissionen, som utgör den verkställande makten i unionens institutionella system, vid Europeiska unionens domstol.
5. Femte grunden avser att kommissionen har åsidosatt sin skyldighet att motverka intressekonflikten hos Republiken Tjeckiens premiärminister Andrej Babiš i artikel 325.1 FEUF och artikel 319.3 FEUF, jämförda med Europaparlamentets beslut av den 12 december 2018 ^(?) och med artikel 61.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046. Samtliga villkor för att kommissionen ska vidta åtgärder är uppfyllda, inbegripet att: (i) det föreligger en intressekonflikt hos Andrej Babiš, (ii) Andrej Babiš har deltagit i förhandlingar om unionens budget och (iii) intressekonflikten hos Andrej Babiš utgör "annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen" enligt artikel 325.1 FEUF. Kommissionen var därför skyldig att vidta åtgärder men förhöll sig passiv, eftersom den inte antog avskräckande åtgärder för att beivra intressekonflikten hos den tjeckiske premiärministern i överensstämmelse med artikel 319.3 FEUF artikel 325.1 FEUF och artikel 61.1 andra stycket i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046. Sedan den 2 augusti 2018 har ledamöter av kommissionen och i synnerhet dess ordförande mött och diskuterat FFR 2021-2027 med den tjeckiske premiärministern och kommissionen verkställde utan att beakta intressekonflikten fortfarande utbetalningar av direkt jordbruksstöd till bolag i en koncern som Andrej Babiš kontrollerar eller i praktiken äger.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unions allmänna budget, om ändring av förordning (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr.541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 2018, s. 1).

(²) Intressekonflikt och skydd av unionens budget i Republiken Tjeckien, Europaparlamentets beslut (P8_TA(2018) 0530 av den 13.12.2018 (2018/2975(RSP))

Överklagande ingett den 7 juni 2020 – Kozhuvchanka uvoz-izvoz Kavadarci mot EUIPO (NASHE MAKEDONSKO PILSNER BEER MACEDONIAN PREMIUM BEER)

(Mål T-357/20)

(2020/C 271/53)

Rättegångsspråk: bulgariska

Parter

Klagande: Drushtvo za proizvodstvo, trgovija I usluzi Kozhuvchanka d.o.o. uvoz-izvoz Kavadarci (Kavadarci, Republiken Nordmakedonien) (ombud: advokaten A. Ivanova)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke som innehåller ordelementen "NASHE MAKEDONSKO PILSNER BEER MACEDONIAN PREMIUM BEER" – registreringsansökan nr. 17 967 530.

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 2 april 2020 i ärende R 1729/2019-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— bifalla överklagandet och tillåta registrering av den omtvistade ansökan om registrering.

Grund

Åsidosättande av artikel 7.1 b och 7.1 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 15 juni 2020 – Framery mot EUIPO – Smartblock (Flyttbara byggnader)

(Mål T-373/20)

(2020/C 271/54)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Framery Oy (Tammerfors, Finland) (ombud: advokaten P. Voutilainen)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Smartblock Oy (Helsingfors, Finland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av den omtvistade formgivningen: Klaganden

Omtvistad formgivning: EU-formgivning 3 303 994-00001

Överklagat beslut: Beslut meddelat av tredje överklagandenämnden vid EUIPO den 8 april 2020 i ärende R 616/2019-3

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet och avslå yrkandet om ogiltighetsförklaring i dess helhet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 6.1 b i rådets förordning (EG) nr 6/2002 jämförd med artikel 25.1 b i samma förordning, på grund av att den omtvistade formgivningen har särprägel och att överklagandenämnden gjorde en felaktig bedömning av den omtvistade formgivningens särprägel.
- Åsidosättande av artikel 7.1 b i rådets förordning (EG) nr 6/2002, på grund av att överklagandenämnden felaktigt godtog ett offentliggörande av en tidigare formgivning.

- Åsidosättande av artikel 62 i rådets förordning (EG) nr 6/2002, på grund av att överklagandenämnden underlät att motivera sina skäl för att godta offentliggörandet av den tidigare formgivningen.
- Åsidosättande av artikel 63.1 i rådets förordning (EG) nr 6/2002, på grund av att överklagandenämnden baserade sitt beslut på uppgifter, bevis och argumentation avseende särskilt de påstådda särdragen och offentliggörandet av den tidigare formgivningen, som inte förts fram av någon av parterna.

Överklagande ingett den 17 juni 2020 – Tubes Radiatori/EUIPO – Antrax It (Värmeelement)

(Mål T-380/20)

(2020/C 271/55)

Överklagandet är avfattat på italienska

Parter

Klagande: Tubes Radiatori Srl (Resana, Italien) (ombud: advokaterna S. Vereia, K. Muraro, M. Balestriero och P. Menapace)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Antrax It Srl (Resana, Italien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av den omtvistade formgivningen: Klaganden

Omtvistad formgivning: Gemenskapsformgivning – Gemenskapsformgivning nr 169 370-0002 (Värmeelement)

Överklagat beslut: Beslut meddelat av tredje överklagandenämnden vid EUIPO den 25 mars 2020 i ärende R 1275/2017-3

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- slå fast att gemenskapsformgivningen nr 169 370-0002 som innehas av TUBES RADIATORI Srl, är giltig, då den är ny och har särprägel, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 6 i rådets förordning nr 6/2002.

Överklagande ingett den 17 juni 2020 – Lee mot EUIPO (Bordsknivar, gafflar och skedar)

(Mål T-382/20)

(2020/C 271/56)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Keun Jig Lee (Paju-si, Republiken Korea) (ombud: F. Jacobacci och B. La Tella, advokater)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistad formgivning: EU-formgivning nr 5 866 514-0001

Överklagat beslut: Beslut meddelat av tredje överklagandenämnden vid EUIPO den 8 april 2020 i ärende R 2559/2019-3

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet i sin helhet,
- fastställa att ansökan om återställande av ett tidigare tillstånd, vilket rubbats (*restitutio in integrum*) kan tas upp till prövning och bifalla den,
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 67.2 i rådets förordning (EG) nr 6/2002.
- Åsidosättande av artikel 67.1 i rådets förordning (EG) nr 6/2002.

Överklagande ingett den 16 juni 2020 – Micron Technology mot EUIPO (INTELLIGENCE, ACCELERATED)

(Mål T-386/20)

(2020/C 271/57)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Micron Technology, Inc. (Boise, Idaho, Förenta staterna) (ombud: M. Edenborough, QC)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket "INTELLIGENCE ACCELERATED" – Registreringsansökan nr 17 959 758

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 6 april 2020 i ärende R 2873/2019-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- i andra hand, ändra det överklagade beslutet så, att artikel 7.1 b och/eller 7.1 c inte utgör hinder för ansökan om registrering av EU-varumärke, samt
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

- Åsidosättande av artikel 7.1 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 72.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 29 juni 2020 – Hypo Vorarlberg Bank mot SRB

(Mål T-394/20)

(2020/C 271/58)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Hypo Vorarlberg Bank AG (Bregenz, Österrike) (ombud: advokaterna G. Eisenberger och A. Brenneis)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Gemensamma resolutionsnämnden beslut av den 15 april 2020 om beräkningen av vilka förhandsbidrag som ska betalas till den gemensamma resolutionsfonden för år 2020 (SRB/ES/2020/24) ("Decision of the Single Resolution Board of 15 April 2020 on the calculation of the 2020 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund (SRB/ES/2020/24)", inklusive dess bilagor, åtminstone i den del som dessa rör det belopp sökanden är skyldig att betala, och
- förplikta Gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder som i huvudsak är identiska med eller liknar dem som åberopats i mål T-479/19, Hypo Vorarlberg Bank/SRB ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT C 305, 2019, s. 58.

Överklagande ingett den 26 juni 2020 – Riviera Airport mot EUIPO – Aéroports de la Côte d'Azur (RIVIERA AIRPORTS)

(Mål T-396/20)

(2020/C 271/59)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Aeroporto di Villanova d'Albenga SpA (Riviera-Airport) (Villanova d'Albenga, Italien) (ombud: G. Casucci, advokat)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Aéroports de la Côte d'Azur (Nice, Frankrike)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke RVIERA AIRPORTS i färg – EU-varumärke nr 16 397 309

Förfarande vid EUIPO: Upphävandeförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 24 april 2020 i ärende R 2172/2019-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- ändra det överklagade beslutet enligt följande:
 - bifalla klagandens överklagande,
 - till fullo bifalla klagandens ansökan om upphävande nr 20 825 C, med följden att det omtvistade varumärket upphävs,
 - förplikta innehavaren av EU-varumärket att ersätta klagandens kostnader avseende förfarandet vid överklagandenämnden och invändningsenheten,
 - i andra hand, återförvisa ärendet till invändningsenheten för att den ska beakta artikel 59.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001,
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Felaktig tolkning av kriteriet avseende ond tro.
- Felaktig och ofullständig av den analys och prövning av relevant bevisning som ska ske genom en helhetsbedömning och med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, inom ramen för prövningen av kriteriet avseende ond tro.
- Underlåtenhet att beakta all övrig relevant bevisning för ond tro, såsom ska ske genom en helhetsbedömning och med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, inom ramen för prövningen av kriteriet avseende ond tro.
- Åsidosättande av artikel 12.2 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/625.
- Överklagandenämnden gjorde sig skyldig till en felaktig bedömning.

Överklagande ingett den 26 juni 2020 – Riviera-Airport mot EUIPO – Aéroports de la Côte d'Azur (RIVIERA AIRPORT)

(Mål T-398/20)

(2020/C 271/60)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Aeroporto di Villanova d'Albenga SpA (Riviera-Airport) (Villanova d'Albenga, Italien) (ombud: G. Casucci, advokat)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Aéroports de la Côte d'Azur (Nice, Frankrike)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke RVIERA AIRPORT i färg – EU-varumärke nr 16 392 731

Förfarande vid EUIPO: Upphävandeförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 24 april 2020 i ärende R 2174/2019-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- ändra det överklagade beslutet enligt följande:
 - bifalla klagandens överklagande,
 - till fullo bifalla klagandens ansökan om upphävande nr 20 824 C, med följden att det omtvistade varumärket upphävs,
 - förplikta innehavaren av EU-varumärket att ersätta klagandens kostnader avseende förfarandet vid överklagandenämnden och invändningsenheten,
 - i andra hand, återförvisa ärendet till invändningsenheten för att den ska beakta artikel 59.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001,
 - förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Felaktig tolkning av kriteriet avseende ond tro.
- Felaktig och ofullständig av den analys och prövning av relevant bevisning som ska ske genom en helhetsbedömning och med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, inom ramen för prövningen av kriteriet avseende ond tro.
- Underlåtenhet att beakta all övrig relevant bevisning för ond tro, såsom ska ske genom en helhetsbedömning och med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, inom ramen för prövningen av kriteriet avseende ond tro.
- Åsidosättande av artikel 12.2 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/625.
- Överklagandenämnden gjorde sig skyldig till en felaktig bedömning.

Överklagande ingett den 26 juni 2020 – Cole Haan mot EUIPO – Samsøe & Samsøe (Ø)

(Mål T-399/20)

(2020/C 271/61)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Cole Haan LLC (Greenland, New Hampshire, Förenta staterna) (ombud: advokaten G. Vos)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Samsøe & Samsøe Holding A/S (Köpenhamn, Danmark)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering av EU-figurmärket Ø – Ansökan om registrering nr 17 429 044

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 15 april 2020 i ärende R 1375/2019-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna i överklagandet,
- förplikta motparten vid överklagandenämnden att ersätta kostnaderna i förfarandet vid invändningsenheten och vid överklagandenämnden.

Grunder

- Underlåtelse att på ett korrekt sätt fastställa graden av visuell, fonetisk och begreppsmässig likhet.
- Underlåtelse att på ett korrekt sätt göra en helhetsbedömning av risken för förväxling.

Talan väckt den 30 juni 2020 – Zippo Manufacturing m.fl./kommissionen

(Mål T-402/20)

(2020/C 271/62)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Zippo Manufacturing Co. (Bradford, Pennsylvania, Förenta staterna), Zippo GmbH (Emmerich am Rhein, Tyskland), Zippo SAS (Paris, Frankrike) (ombud: R. MacLean, solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/502 av den 6 april 2020 om vissa handelspolitiska åtgärder avseende vissa produkter med ursprung i Amerikas förenta stater, i den mån den berör sökandena, och
- förplikta svaranden och eventuella intervenienter att ersätta sökandenas rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fem grunder.

1. Första grunden: åsidosättande av proportionalitetsprincipen såtillvida att sökandenas varor valts ut för tilläggstullar som införts genom den angripna förordningen, eftersom dessa åtgärder, a) inte är lämpliga för att uppnå de eftersträlvade målen, b) går utöver vad som är nödvändigt för att nå dessa mål, och c) medför onödiga negativa effekter för sökandena.

2. Andra grunden: åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen och likabehandlingsprincipen såtillvida att sökandenas varor valts ut för tilläggstullar som införts genom den angripna förordningen, eftersom tilläggstullarna skapar en icke likvärdig situation för dem på unionsmarknaden utan att det finns tillräcklig motivering på objektiva grunder för denna diskriminering.
3. Tredje grunden: uppenbart oriktig bedömning av de rättsliga och faktiska omständigheterna såtillvida att skälen i den angripna förordningen och de angripna åtgärderna inte innehåller en tillräcklig motivering för att sökandenas varor valts ut för tilläggstullar, eftersom Europeiska kommissionen inte har gett tillräcklig och adekvat motivering för att åtgärden ska tillämpas på sökandenas varor.
4. Fjärde grunden: uppenbart oriktig bedömning av de rättsliga omständigheterna såtillvida att unionens skyldigheter enligt WTO-avtalen åsidosatts, eftersom Europeiska kommissionen enligt WTO-avtalet om skyddsåtgärder och artikel 22.3 i WTO:s överenskommelse om regler och förfaranden för tvistlösning var skyldig att upphäva medgivanden eller andra skyldigheter i samma sektor som upphävandet eller försämringarna skedde enligt relevanta amerikanska skyddsåtgärder till skada för sökandenas ekonomiska och kommersiella intressen.
5. Femte grunden: åsidosättande av principen om god förvaltningssed såtillvida att sökandenas varor utvaldes för tillämpning av tilläggstullarna enligt den angripna förordningen, eftersom det föregående samrådsförfarandet var icke-transparent, ineffektivt vad gäller att ge tillräcklig information om förfarandet till sökandena, och berövade dem deras rätt att yttra sig och åsidosatte deras berättigade förväntningar vad gäller att inte bli föremål för sådana åtgärder.

Talan väckt den 2 juli 2020 – DZ Hyp mot SRB

(Mål T-405/20)

(2020/C 271/63)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: DZ Hyp AG (Hamburg, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Berger och K. Helle)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Gemensamma resolutionsnämnden beslut av den 15 april 2020 om beräkningen av vilka förhandsbidrag som ska betalas till den gemensamma resolutionsfonden för år 2020 (SRB/ES/2020/24), inklusive dess bilagor, i den del som detta beslut samt bilagorna II och II rör det förhandsbidrag som sökanden är skyldig att betala, och
- förplikta Gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten, vilken stadfästs i artikel 296.2 FEUF, och av artikel 41.1 och 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan)

Sökanden gör gällande att svaranden var skyldig att författa beslutet på tyska för att det ska vara giltigt. Svaranden har vidare åsidosatt motiveringsskyldigheten i flera avseenden, eftersom beslutet inklusive dess bilagor även i den engelska version som förklarats vara den giltiga inte ens antyder hur, eller efter vilka överväganden, svaranden beräknat sökandens förhandsbidrag.

2. Andra grunden: Åsidosättande av rätten att bli hörd enligt artikel 41.1 och 41.2 a i stadgan genom att sökanden inte beretts tillfälle att yttra sig
3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 81.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014⁽¹⁾, jämförd med artikel 3 i rådets förordning nr 1⁽²⁾
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av principen om effektivt rättsskydd enligt artikel 47.1 i stadgan, eftersom det i praktiken är omöjligt att överpröva det angripna beslutet i domstol
5. Femte grunden: Åsidosättande av artikel 7.4 andra meningen i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63⁽³⁾ i strid mot en överordnad norm

I den femte grunden görs gällande att artikel 7.4 andra meningen i delegerad förordning (EU) 2015/63 strider mot artikel 113.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013⁽⁴⁾ och artikel 103.7 h i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU⁽⁵⁾, och mot principen att förhandsbidraget ska stå i proportion till risken, eftersom förstnämnda bestämmelse gör en sakligt oskälig och oproportionell åtskillnad mellan olika medlemmar av ett institutionellt skyddssystem och relativiserar IPS-indikatorn genom ett dubbelt beaktande av riskindikatorn för "Handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen, derivat, komplexitet och möjligheten till resolution" på ett sätt som missgynnar de institut som är skyldiga att betala dessa förhandsbidrag.

Denna bestämmelse strider dessutom mot legalitetsprincipen, principen att samtliga faktiska omständigheter ska beaktas och bestämmelsen motverkar, tillsammans med övriga bestämmelser i den delegerade förordning, ett effektivt rättsskydd.

6. Sjätte grunden: Beslutet strider mot överordnade normer på grund av att multiplikatorn för IPS (Institutional Protection Scheme)-indikatorn har tillämpats

Sökanden gör gällande att artikel 7.4 andra meningen i delegerad förordning (EU) 2015/63 tillämpats på ett sätt som strider mot artikel 103.7 h i direktiv 2014/59/EU och artikel 113.7 i förordning (EU) nr 575/2013 samt artiklarna 16, 20, 41 och 52 i stadgan och att IPS-indikatorn för svaranden inte använts fullt ut. Att göra åtskillnad mellan instituten vad avser IPS-indikatorn strider mot syftet med ett institutionellt skyddssystem som är tänkt att ge omfattande skyddsverkningar.

7. Sjunde grunden: Åsidosättande av artiklarna 6, 7 och 9 i delegerad förordning (EU) 2015/63 och bilaga I till nämnda delegerade förordning i strid mot en överordnad norm

I den sjunde grunden görs gällande att artiklarna 6, 7 och 9 i delegerad förordning (EU) 2015/63 och bilaga I till nämnda förordning strider mot principen att förhandsbidragen ska stå i proportion till risken, artiklarna 16 och 20 i stadgan, proportionalitetsprincipen och principen att samtliga faktiska omständigheter ska beaktas. Förstnämnda bestämmelser bygger på en idealiserad bild av riskindikatorerna, förfarandet och formerna för hur dessa ska kombineras, vilka inte motsvarar de faktiska omständigheter som gäller för samtliga bidragspliktiga institut.

8. Åttonde grunden: Åsidosättande av artikel 16 i stadgan och proportionalitetsprincipen genom att svaranden beräknat korrigeringsmultiplikatorerna med hänsyn till riskprofilen på ett sätt som inte överensstämmer med sökandens tydligt lägre risk för resolution
9. Nionde grunden: Åsidosättande av artiklarna 16, 20, 41 och 52 i stadgan genom att svaranden beräknat korrigeringsmultiplikatorerna med hänsyn till riskprofilen enligt bestämmelserna i delegerad förordning (EU) 2015/63, utan att utnyttja sitt utrymme för skönmässig bedömning och därvid anpassa riskindikatorerna till sökandens fall
10. Tionde grunden: Åsidosättande av artikel 20.1 första och andra meningen i delegerad förordning (EU) 2015/63 och artikel 103.7 i direktiv 2014/59/EU samt principen att förhandsbidraget ska anpassas till risken

11. Elfte grunden: Åsidosättande av artiklarna 4–9 i delegerad förordning (EU) 2015/63 och bilaga I till nämnda delegerade förordning, principen om effektivt rättsskydd och rättssäkerhetsprincipen, artiklarna 4–9 i delegerad förordning (EU) 2015/63 och bilaga I till nämnda delegerade förordning, principen om effektivt rättsskydd och rättssäkerhetsprincipen

- (¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 2014, s. 1).
- (²) Rådets förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT 17, 1958, s. 385; svensk specialutgåva, område 1, volym 1, s. 14).
- (³) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).
- (⁴) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 2013, s. 1).
- (⁵) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 2014, s. 190).

Talan väckt den 2 juli 2020 – Landesbank Baden-Württemberg mot SRB

(Mål T-406/20)

(2020/C 271/64)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Landesbank Baden-Württemberg (Stuttgart, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Berger och K. Helle)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Gemensamma resolutionsnämndens beslut av den 15 april 2020 om beräkningen av vilka förhandsbidrag som ska betalas till den gemensamma resolutionsfonden för år 2020 (SRB/ES/2020/24), inklusive dess bilagor, i den del som det angripna beslutet samt bilagorna II och II rör sökanden, och
- förplikta Gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden elva grunder som i huvudsak är identiska med eller liknar dem som åberopats i mål T-405/20, DZ Hyp/SRB.

Talan väckt den 2 juli 2020 – DVB Bank mot SRB

(Mål T-407/20)

(2020/C 271/65)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: DVB Bank SE (Frankfurt am Main, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Berger och K. Helle)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Gemensamma resolutionsnämnden beslut av den 15 april 2020 om beräkningen av vilka förhandsbidrag som ska betalas till den gemensamma resolutionsfonden för år 2020 (SRB/ES/2020/24), inklusive dess bilagor, i den del som det angripna beslutet samt bilagorna II och II rör sökandens förhandsbidrag, och
- förplikta Gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tio grunder som i huvudsak är identiska med eller liknar dem som åberopats i mål T-405/20, DZ Hyp/SRB.

Talan väckt den 3 juli 2020 – DZ Bank mot SRB**(Mål T-410/20)**

(2020/C 271/66)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: DZ Bank AG Deutsche Zentral-Genossenschaftsbank, Frankfurt am Main (Frankfurt am Main, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Berger och K. Helle)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Gemensamma resolutionsnämnden beslut av den 15 april 2020 om beräkningen av vilka förhandsbidrag som ska betalas till den gemensamma resolutionsfonden för år 2020 (SRB/ES/2020/24), inklusive dess bilagor, åtminstone i den del som detta beslut samt bilagorna II och II rör det belopp sökanden är skyldig att betala, och
- förplikta Gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden elva grunder som i huvudsak är identiska med eller liknar dem som åberopats i mål T-405/20, DZ Hyp/SRB.

Talan väckt den 3 juli 2020 – Bayerische Landesbank mot SRB**(Mål T-411/20)**

(2020/C 271/67)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Bayerische Landesbank (München, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Berger och K. Helle)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Gemensamma resolutionsnämndens beslut av den 15 april 2020 om beräkningen av vilka förhandsbidrag som ska betalas till den gemensamma resolutionsfonden för år 2020 (SRB/ES/2020/24), inklusive dess bilagor, i den del som det angripna beslutet samt bilagorna II och II rör sökandens förhandsbidrag, och
- förplikta Gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden elva grunder som i huvudsak är identiska med eller liknar dem som åberopats i mål T-405/20, DZ Hyp/SRB.

Talan väckt den 3 juli 2020 – Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale mot SRB

(Mål T-412/20)

(2020/C 271/68)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale (Frankfurt am Main, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Berger och K. Helle)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Gemensamma resolutionsnämndens beslut av den 15 april 2020 om beräkningen av vilka förhandsbidrag som ska betalas till den gemensamma resolutionsfonden för år 2020 (SRB/ES/2020/24), inklusive dess bilagor, i den del som det angripna beslutet samt bilagorna II och II rör sökandens förhandsbidrag, och
- förplikta Gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden elva grunder som i huvudsak är identiska med eller liknar dem som åberopats i mål T-405/20, DZ Hyp/SRB.

Talan väckt den 3 juli 2020 – Norddeutsche Landesbank – Girozentrale mot Gemensamma resolutionsnämnden

(Mål T-413/20)

(2020/C 271/69)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Norddeutsche Landesbank – Girozentrale (ombud: advokaterna D. Flore och J. Seitz)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara svarandens beslut av den 15 april 2020 (SRB/ES/2020/24) och den därtill hörande bilagan angående beräkningen av förhandsbidragen till gemensamma resolutionsfonden för år 2020 samt de närmare bestämmelserna för beräkningen, i den mån sökanden berörs, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av rätten att bli hörd.
 - Svaranden har underlåtit att höra sökanden innan det angripna beslutet antogs och därmed åsidosatt artikel 41.1 och 41.2 a i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan).
2. Andra grunden: Åsidosättande av förfaranderegler.
 - I samband med att det angripna beslutet antogs åsidosattes allmänna förfaranderegler som följer av artikel 41 i stadgan, artikel 298 FEUF, allmänna rättsprinciper och svarandens arbetsordning.
 - Det är bland annat inte möjligt för sökanden att kontrollera huruvida den minimitid som gäller för det skriftliga förfarandet har iakttagits.
3. Tredje grunden: Bristande motivering av det angripna beslutet.
 - Det angripna beslutet innehåller inte någon tillfredsställande motivering. Det saknas särskilt en motivering av enskilda fall och en redogörelse för de huvudsakliga skälen när det gäller proportionalitet/skönsässig bedömning.
 - Det är dessutom svårt att förstå beräkningen av det årliga bidraget.
 - Det är av rättsliga skäl och i praktiken inte möjligt att avhjälpa den bristande motiveringen genom ett besked från Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (federala tyska finansinspektionen).
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av den grundläggande rätten till ett effektivt rättsmedel (artikel 47.1 i stadgan), eftersom det angripna beslutet inte kan överprövas.
 - Den bristande motiveringen av det angripna beslutet innebär att den rättsliga prövningen betydligt försvåras för sökanden. Det är praktiskt taget omöjligt för sökanden att klart utforma grunderna för talan och att angripa de skäl som ligger till grund för det angripna beslutet.
 - Svaranden har i detta hänseende bland annat åsidosatt principen om ett kontradiktoriskt förfarande, enligt vilken parterna ska kunna diskutera såväl de faktiska omständigheter som de rättsliga förhållanden som är avgörande för målets utgång.
5. Femte grunden: Användningen av de indikatorer för IPS (Institutional Protection Scheme, Institutionellt skyddssystem) som anges i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63⁽¹⁾ strider mot överordnade rättsregler.
 - Kommissionen hade vid antagandet av den delegerade förordningen (EU) 2015/63, i form av en delegerad rättsakt i den mening som avses i artikel 290 FEUF, inte något utrymme för skönsässig bedömning som skulle kunna bli föremål för en begränsad domstolsprövning. Detsamma gäller för svarandens tillämpning av den delegerade förordningen (EU) 2015/63.
 - Vid tillämningen av IPS-indikatorerna var betydelsen av sökandens medlemskap i ett institutionellt skyddssystem som ett viktigt kriterium vid fastställandet av bidraget känd. I synnerhet utgör indelningen i tre intervall och inplaceringen av sökanden i intervallet för den högsta riskprofilen en felaktig rättstillämpning.
 - Enligt artikel 6.5 andra meningen i den delegerade förordningen (EU) 2015/63 borde svaranden vid bidragsfastställelsen ha beaktat sannolikheten för att det berörda institutet försätts i resolution och därmed att den gemensamma resolutionsfonden måste tas i anspråk.
 - Svaranden åsidosatte även proportionalitetsprincipen vid indelningen i intervall och fastställande av justeringsfaktorn för IPS-indikatorn.

6. Sjätte grunden: Användningen av den multiplikator för riskjustering som fastställs i den delegerade förordningen (EU) 2015/63 strider mot överordnad rätt.
- Svarandens användning av den multiplikator för riskjustering som ska fastställas enligt steg 6 i bilaga I och artikel 9.3 i den delegerade förordningen (EU) 2015/63 strider mot kravet på att hänsyn ska tas till riskprofilen.
 - Fastställandet av multiplikatorn för riskjustering till ett värde på 1,388146345995 respektive 1,384564814222 utgör även ett åsidosättande av sökandens näringsfrihet, vilken stadgas i artikel 16 i stadgan
7. Sjunde grunden (i andra hand): Artikel 7.4 andra meningen i den delegerade förordningen (EU) 2015/63 strider mot överordnad rätt.
- Artikel 7.4 andra meningen i den delegerade förordningen (EU) 2015/63 är rättsstridig, eftersom justeringen av IPS-indikatorn genom riskindikatorn "Handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen, derivat, komplexitet och möjligheten till resolution" enligt artikel 7.4 andra meningen i den delegerade förordningen (EU) 2015/63 strider mot det krav på sammanhang inom ett institutionellt skyddssystem som föreskrivs i artikel 113.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013⁽²⁾ och därmed leder till en omotiverad särbehandling mellan olika institut som är medlemmar i ett institutionellt skyddssystem.
 - Artikel 7.4 andra meningen i den delegerade förordningen (EU) 2015/63 strider även mot proportionalitetsprincipen eftersom de delriskfaktorer som anges i artikel 7.4 första meningen led a i nämnda delegerade förordning beaktas flera gånger.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 2013, s. 1).

Tribunalens beslut av den 17 juni 2020 – Sánchez Cano mot EUIPO – Grupo Osborne (EL TORO BALLS Fini)

(Mål T-527/19)⁽¹⁾

(2020/C 271/70)

Rättegångsspråk: spanska

Ordföranden på sjätte avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 312, 16.9.2019.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV